

OSTATNIE WIADOMOSCI KRAKOWSKIE

Prenumerata miesięczna
1.95 z odb. do domu
1.50 z odb. w Adm.

10 gr.

Rok VI.

Kraków, Piątek 22 maja 1936 r.

Nr. 144

Obrona Państwa i walka z bezrobociem

naczelnem zadaniem rządu generała Sławoj - Składkowskiego
Czy Sejm i Senat będą rozwiązane i odbędą się nowe wybory?

Lada chwila ma się ukazać dekret P. Prezydenta Rzplitej, zwołujący Sejm i Senat na sesję nadzwyczajną. Pierwsze Posiedzenie Sejmu ma się odbyć w dniu 27 b. m. Przewidując, że sesja nadzwyczajna będzie krótka i poświęcona głównie sprawie nadzwyczajnych pełnomocnictw, o które Rząd wystąpi do parlamentu.

Nasi lotnicy w Szwecji

Wczoraj o godz. 8.20 wystartował do Sztokholmu z lotniska w Rumji szef departamentu aeronautyki M. S. Wojskowych gen. Rayski w asyście 4-ch wojskowych samolotów. W godzinach południowych samoloty polskie wylądowały na nowotwartym lotnisku pod Sztokholmem. Lot do Szwecji przedstawiciele lotnictwa wojskowego polskiego jest rewizją dla lotnictwa szwedzkiego.

Nowy szef kancelarii cyw. P. Prezydenta

Jak się dowiadujemy, w najbliższym czasie nastąpi objęcie urzędowania na stanowisku szefa kancelarii cywilnej Pana Prezydenta R. P. przez p. Stanisława Łepkowskiego, b. posła R. P. w Budapeszcie.

Potrzebę takich pełnomocnictw uzasadni na pierwszym posiedzeniu premier Sławoj-Składkowski. Jego przemówienie będzie miało charakter deklaracji programowej Rządu.

Zapowiedź mowy p. premiera wywołała olbrzymie zainteresowanie w kołach politycznych, a niewątpliwie i kraj cały z ciekawością czeka na przemówienie szefa Rządu. W okresie przełomowym, jaki przeżywamy, deklaracja taka, która poprzeździ czyny, niewątpliwie przyczyni się do zrównoważenia nastrojów i położy kres do wolnym przypuszczeniom, wytworzącym chaos w opinii publicznej.

Aczkolwiek przeróżne krążą pogłoski na temat deklaracji premiera Sławoj-Składkowskiego — jedno zdaje się nie ulegać wątpliwości, że **OBRONA RZPLITEJ I WALKA Z BEZROBOCIEM WY-SUNIĘTA ZOSTANIE NA CZOŁO ZADAŃ RZĄDU.**

Potwierdzają to informacje, jakie przeniknęły do wiadomości publicznej, o mowie Wodza Naczelnego gen. Rydza-Śmigłego, wygłoszonej na pierwszym posiedzeniu Rady Gabinetowej nowego Rządu.

Przy sposobności należy

przypomnieć, że pełnomocnictwa, o jakie wystąpił do Sejmu Rząd premiera Kościalskiego, nie cieszyły się popularnością i udzielone zostały w drodze wyjątkowej.

Obecnie sytuacja się zmieniła. Rząd gen. Sławoj-Składkowskiego oparty jest o autorytet dwóch naczelnych czynników w Państwie, a więc o autorytet P. Prezydenta Rzeczypospolitej i Gen. Inspektora Sił Zbrojnych, gen. Rydza-Śmigłego.

Układ sił na terenie międzynarodowym i ogrom za-

dań, które stają przed Rządem, wymagają od kierownika nawy państwowej rychłych i śmiałych decyzji. Stąd wynika konieczność, by Rząd był wyposażony w najszerze środki działania. Te momenty wezmą niewątpliwie Izby pod uwagę i przez nowe pełnomocnictwa ułatwią Rządowi urzeczywistnianie wielkiego programu: programu obrony narodowej i walki z bezrobociem.

W pewnych kołach politycznych prorządowych dojrzewa

myśl zmiany ordynacji wyborczej i rozpisania nowych wyborów do Sejmu i Senatu. Czy prądy te znajdą poparcie najwyższych czynników w państwie pokaże najbliższa przyszłość.

Myśl ta jest również popularna wśród opozycji lewicowej, czemu daje wyraz wczorajszy „Robotnik“, pisząc:

„Wyjście rozsądne jeszcze jest, wyjście mądre i państwowe politycznie:

1) pięcioprzymiotnikowe prawo wyborcze;

2) na tej podstawie nowe wybory, uczciwe i swobodne.

Polska pokazałaby wtedy prawdziwe swoje oblicze“.

Bomby na ulicach Jaffy

Więzienie za noszenie sztyletów

Komunikacja w Palestynie pod ochroną wojska

LONDYN, (PAT). — Z Palestyny donoszą, że władze brytyjskie zarządziły specjalną ochronę środków komunikacyjnych. Wszystkie koleje chronione i konwojowane są przez wojsko.

Na szosie pomiędzy Jerozolimą a Haifą wszystkie pojazdy konwojowane są przez żołnierzy, którzy na samochodach ciężarowych jadą na przódzie i z tyłu. Poza tem liczne patrole wojskowe i policyjne pilnują porządku na tej głównej arterii komunikacyjnej, wiodącej do Jerozolimy. Ale również i w północnej części kraju zarządzono patrolowanie dróg przez wojsko i policję.

Oficjalna „Gazeta Palestyny“ ogłasza przepisy stanu wyjątkowego, przewidujące kary do 3 lat więzienia lub do 100 funtów sterlingów grzywny, zależnie od przewinienia za wyrób, sprzedaż i noszenie sztyletów. Noszenie przy sobie na ulicy noży karane będzie rokiem więzienia. Policja upoważniona zostaje do dokonywania bez sądowego nakazu aresztowań osób podejrzanych lub gromadzących się nielegalnie.

Od początku zaburzeń w cią

gu miesiąca aresztowano 814 Arabów i 53 Żydów.

Proklamowany przez przywódców arabskich strajk generalny i kampania cywilnego nieposłuszeństwa trwają nadal, aczkolwiek wśród Arabów, robotników portowych w Jaffie i Haifie, zaczyna się szerzyć niechęć do dalszego strajku, w obawie przed utratą pracy w razie utrzymania na stałe prowizorycznego narazie planu portu dla imigrantów żydowskich i przywozu

towarów wpobliżu Tel Avivu.

Do północnej i południowej Palestyny wysłano silne oddziały wojska. Jak wynika z komunikatu, ogłoszonego wczoraj wieczorem, na ulicach Jaffy rzucono kilka bomb. W Heder i Bethalpa doszło do wymiany strzałów pomiędzy policją i Arabami.

W Jaffie pomiędzy strajkującymi Arabami a robotnikami, pragnącymi przystąpić do pracy, doszło do licznych bójek.

Mussolini doradza rezerwe

Znów wypłynie sprawa Habsburgów

PARYŻ (PAT). „Matin“ donosi w depeszy z Rzymu, że w rozmowach z ks. Starhembergiem Mussolini doradzał mu zachowanie rezerwy i powstrzymanie się od wszelkich zbyt gwałtownych wystąpień w Austrii.

W związku z tem Ks. Starhemberg ma po krótkim pobycie w Wiedniu udać się ponownie do Włoch i zatrzymać

się na dłuższy urlop w północnych Włoszech.

Jednocześnie „Matin“ zapowiada, że w najbliższym czasie spodziewać się należy pojawienia się na porządku dziennym sprawy restauracji Habsburgów. Dziennik motywuje to pogłoskami na temat zamierzonego rzekomo małżeństwa między arcyksięciem Ottonem a ks. Marią Sabaudzką.

Sokołów zmarł przy biurku

gdy pisał o bohaterach żydowskich

LONDYN (PAT). Zaciszy dom w Hampstead, w którym mieszkał i pracował Nahum Sokołów, jest obecnie miejscem pielgrzymki wielu osób, które przybywają, aby wyrazić rodzinie zmarłego współczucie z powodu tak bolesnej straty.

Onegdaj złożył swoje kondolencje osobiście ambasador Raczynski. Do domu zmarłego przywódcy ruchu sjonistycznego napływają również niezliczone depesze z całego świata. M. in. rodzina Sokołowa otrzymała serdeczną depeszę od ministra Bec-

ka, od konsulów polskich Łukasiewicza w Tel-Awivie i Kurnikowskiego w Jerozolimie.

Pogrzeb odbył się wczoraj w południe.

Śmierć Sokołowa nastąpiła zupełnie nagle. Siedząc przy biurku nad swą ostatnią pracą, obecnie niedokończoną, o bohaterach żydowskich, dostał nagle ataku serca i w pół godziny zmarł. W dużym stopniu przyczyniły się do tego wiadomości z Jerozolimy, które sędziwy przywódca sjonistów bardzo się przejął.

Militarna potęga Włoch w Abisynji

zagrozić będzie Wielkiej Brytanji

KAIR (PAT). Agencja Havasa donosi, że turecki generał Wehib-Pasza, były doradca rasa Nasibu na froncie południowym w Abisynji, opuścił w poniedziałek Kair, aby udać się do Jerozolimy, do cesarza abisyńskiego.

Wehib-Pasza nie mógł jednak przekroczyć granicy, ponieważ okazało się, iż jego dokumenty osobiste nie są w porządku i musiał powrócić do Egiptu.

Wehib-Pasza oświadczył, że w Abisynji istnieje jeszcze

pewna ilość szeregów, reprezentujących siłę militarną, nie chcących pogodzić się z zagarnięciem Abisynji przez Włochy. Zdaniem Wehib-Paszy leży w interesie Wielkiej Brytanji niesienie pomocy Abisynji.

„Przed upływem dwóch lat — oświadczył on — Mussolini posiadać będzie dobrze wyposażoną armję, złożoną z 1.500.000 Abisyńczyków. Wielka Brytanja zostanie wtedy zagrożona możliwością ataku włoskiego w Libji lub Sudanie“.

Kara śmierci za sprzedaż broni

grozi 40 Żydom z Bagdadu

ROMAITHA (PAT). — Do Romaitha przywieziono, celem oddania pod sąd doraźny, czterdziestu Żydów, obywateli bagdadzkich, którym udowodniono potajemną sprzedaż broni powstańcom, w okręgu romaithkim. Główne składy

przemycanej broni znajdowały się na bazarze bagdadzkim, gdzie też zostały odkryte przez policję, wszystkim oskarżonym grozi kara śmierci. Pochodzenia przemycanej broni dotychczas nie zostało ustal-

Odprawa wojewodów

Wczoraj odbyła się w Prezydium Rady Ministrów pod przewodnictwem premiera Składkowskiego przy udziale wicepremiera i ministra Skarbu Kwiatkowskiego, odprawa wojewodów.

Potworna klęska gasienic

Samoloty w walce z niesamowitą plagą

BERLIN (PAT) — Prasa donosi z Cleve (pogranicze niemiecko - holenderskie) o panującej tam niezwyklej pladze gasienic, które pustoszą na przestrzeni kilkudziesięciu kilometrów kwadratowych sady i ogrody.

Gasienice te przedostają się przez szpary do mieszkań i oblażą mieszkańców podczas snu. Liczne studnie są nie do użytku wobec zanieczyszczenia wody masami gasienic. W okolicy tej samochody kursują z zamkniętymi oknami.

Według dzienników niemieckich podobna klęska dotknęła również niektóre miejscowości na pograniczu niemiecko - czeskim.

Prasa królewiecka podaje, że 12 tys. morgów lasu wyso-

kopiennego, wartości 10 milj. mk. niem., w Puszczy Rominkiej (Rominter Heide) w Prusach Wschodnich jest w najwyższym stopniu zagrożone przez gasienice.

Na poszczególnych sosnach znaleziono od 60 do 140 tys. sztuk gasienic.

Jak wykazały doświadczenia lat ostatnich, plagę gasienic w większych zalesieniach wytepić można tylko przez

pewną truciznę, którą przy absolutnym braku wiatru rozpylano na korony drzew z samolotów. Dotychczas uruchomiono w tym celu 11 aeroplanów.

Równocześnie członkowie niemieckiej służby pracy wycinają najbardziej zagrożone drzewa, paląc je doszczętnie. Wycięciu uległo dotychczas 186 tys. metrów sześciennych drzew.

Księża i zakonnicy w więzieniu

Bilans prześladowania katolików w Niemczech

Wiedeńska prasa katolicka zestawia bilans prześladowania katolików w Niemczech w ciągu 3 lat panowania hitlerowskiego. Bilans ten brzmi wymownie i ponuro.

Setki księży i zakonników pozamykano w domach poprawy, więzieniach i obozach koncentracyjnych — jak podnosi prasa katolicka — zato, że wzbranił się uznać niesprawiedliwość za sprawiedliwość.

Głoszenie nauki Chrystusowej poddano cenzurze policyjnej i zerwano łączność biskupów z wiernymi.

Zawiadamianie Stolicy Apostolskiej o sprawach kościelnych uznano za zdradę państwa.

Organizacje życia katolickiego rozbito, a majątek ich skonfiskowano. Naczelnicy tych

organizacji zostali wtrąceni do więzienia.

Duchowieństwo katolickie i wiernych pozbawiono wszelkiej opieki prawnej i wystawiono na samowolę policji państwowej.

Prasa katolicka podkreśla, iż prześladowanie katolików w Niemczech nosi wszystkie znamiona okrucieństwa.

Szczególne wrażenie w kołach katolickich wywołuje fakt, iż powyższy bilans prześladowania katolików w Rzeszy Niemieckiej ogłaszają m.in. pisma redagowane przez zakon Jezuitów.

Ostatnie depeche z całego świata

BOMBY PODCZAS ŚWIĘTA

W czasie inauguracji świętowania dnia zdobycia niepodległości Hawany, w którym bierze udział prezydent republiki Gomez, wybuchły w centrum miasta 3 bomby. Jedna osoba została ciężko ranna, straty są bardzo duże.

Równocześnie wybuchły 2 bomby w Santos Suares, przedmieściu Hawany.

ZABITY PODCZAS ŁADOWANIA ZE SPADOCZRONEM

Odbył się w Bagdadzie uroczysty pogrzeb dwóch oficerów lotników, zabitych podczas ostatnich walk z powstańcami pod Romaitia. Jeden z zabitych był dowódcą eskadry i zastrzelony został przez powstańców podczas lądowania ze spadocronem z zestrzelonego samolotu.

„DRZEWO JEDNOŚCI BAŁTYCKIEJ”

„Baltischer Beobachter” donosi z Kowna, że zasadzono tam uroczyste „drzewo jedności bałtyckiej”. Zasadzenia drzewka dokonał minister Oświaty Ionkunas, wygłaszając przemówienie na temat braterskiej współpracy państw bałtyckich we wszystkich dziedzinach życia. W uroczystości wziął udział litewski minister Spraw Zagranicznych Lozorajtis.

UTOPIŁ SIĘ PODCZAS KĄPIELI
Petro Itirago Cachin, były minister Spraw Zagranicznych Wenezueli, utopił się podczas kąpieli na plaży w Las Palmas.

RUNEŁO 5.000 DOMÓW

Według doniesień oficjalnych, trzęsienie ziemi, które nawiedziło 24 kwietnia okolice Lin-Czou, spowodowało następujące szkody: 5.000 domów zostało zburzonych, 54 osoby zabite, 487 ciężko rannych, 20.000 osób zostało pozbawionych dachu nad głową i wydanych na pastwę głodu. Władze prowincjonalne wysłały na miejsce katastrofy żywność i lekarstwa.

ŚMIERĆ MISJONARZA

We wschodniej Abisynji, jak donosi Reuter, został zamordowany niemiecki misjonarz Mueller. Władze abisyńskie z Gore wysłały na miejsce zbrodni oddział wojska, by

Socjal-radykali w rządzie Bluma

PARYŻ (PAT) — Unja socjalistyczno - radykalna zasadniczo przyjęła propozycję socjalistów do udziału w rządzie, zastrzegając ostateczną decyzję

dla swego kongresu, który zbiera się dn. 27 maja. Zastrzeżenie to podyktowane jest prawdopodobnie bliskim terminem rokowań personalnych, dotyczących składu gabinetu.

Herriot nie chce przyjąć teki

PARYŻ (PAT). — Herriot, który przybył wczoraj z Lyonu, odbył wieczorem dłuższą rozmowę z Leonem Blumem, który proponował mu w przyszłym rządzie portfel ministra Spraw Zagranicznych. Herriot zapewniając Bluma o swym poparciu, przedstawił mu przy czynie, niepozwalające na przyjęcie jego propozycji.

Blum prosił jednakże Herriota, by jeszcze raz rozważył całą sprawę przed udzieleniem ostatecznej odpowiedzi.

Dzienniki omawiają z wielkim zainteresowaniem rozmowę Bluma z Herriotem.

„Le Journal” twierdzi, że

Herriot odmówił przyjęcia teki ministra Spraw Zagranicznych ponieważ zamierza zająć stanowisko przewodniczącego Izby Deputowanych. Takie pogłoski krążą już w kuluarach Izby. Pogłoska ta zyskuje na prawdopodobieństwie wobec oświadczenia Meyera, deputowanego i burmistrza Havru, wpływowego członka stronnictwa radykałów socjalnych, który ożnajnił wczoraj: „Jestem upoważniony do oświadczenia w imieniu Herriota, iż będzie on kandydował na stanowisko przewodniczącego Izby Deputowanych. Nic nie pozwala przypuszczać, iż w stanowisku jego nastąpi zmiana.”

Regulacja Dunajca rozpoczęła

Pracę znalazło kilkuset robotników

W dniu wczorajszym na Dunajcu obok Nowego Sącza rozpoczęto wielkie roboty regulacyjne. Plan robót przewiduje regulację Dunajca i budowę wielkich wałów na pra-

wym brzegu rzeki. Równocześnie rozpoczęto badania pomiarowe na lewym brzegu Dunajca.

Przez wybudowanie obwałowania na prawym brzegu rzeki, zabezpieczy się w zupełności Nowy Sącz od ewentualności klęski powodzi, a przez wybudowanie obwałowania po lewej stronie, zabezpieczonych będzie kilkanaście wsi.

Przy robotach zatrudniono kilkuset robotników.

„Miecz i Młot”

w Toruniu

Agencja PRESS donosi z Torunia:

Starosta grodzki w Toruniu, Skorewicz, ogłosił odezwę o utworzeniu nowej organizacji pod nazwą „Miecz i Młot”. Organizacja ta ma na celu zjednoczenie szerokich warstw ludności pod hasłami „państwa to talnego.”

Zadaniem organizacji jest dążenie do uniemożliwienia działalności stronnictw politycznych i do utrwalenia silnej władzy rządowej.

1.500 Żydów wyjedzie do Palestyny

Wobec przyznania przez władze mandatowe angielskie nowej kwoty emigracyjnej do Palestyny, mimo ostatnich zajęć, znaczna część t. zw. certyfikatów, przydzielona będzie dla wychodźców z Polski. W okresie od czerwca do paź-

dziernika r. b. przewidywany jest wyjazd 1500 emigrantów obywateli polskich, niezależnie od wyjeżdżających na podstawie specjalnych wezwań. Najbliższa grupa emigrantów wyjedzie do Palestyny z Warszawy w dniu 2 czerwca. Liczyć ona będzie 350 osób.

Chrabąszcze niszczą puszcze

W Lasach Państwowych wystąpiła w niektórych nadleśnictwach plaga chrabąszczy, które w m. maju przechodzą okres rojów. Chrabąszcze wystąpiły masowo w nadleśnictwie Kromnów na terenie Puszczy Kampinowskiej, w woj. warszawskim.

Zaobserwowano je również masowo w lasach na pograniczu polsko-niemieckim. O rozmiarach inwazji chrabąsz-

czów świadczy fakt, iż w lasach Puszczy Kampinowskiej w czasie prowadzonej obecnie akcji niszczenia szkodników, zdolano zebrać blisko 30.000 kg. tych owadów. Chrabąszcze strąsane są z zagrożonych drzew do beczek i wytruwane przy pomocy dwusiarczka węgla. Zabite w ten sposób owady użyte będą w następstwie, jako nawóz do użyźniania gleby.

Otruła się i utopiła w Wiśle

Rybacy, zajmujący się połowem obok Torunia, wyłowili zwłoki jakiejś kobiety. Denatka w wieku mniej więcej 50 lat ubrana była starannie, co wskazywało, iż pochodzi ze sfery zamożniejszej.

Zawiadomiona policja przewiozła zwłoki do szpitala, gdzie poddane zostały sekcji.

Okazało się w trakcie śledztwa że jest to żona urzędnika sądowego Zofja Kilanowska. Przed rzuceniem się w nurty Wisły wypila ona znaczną ilość esencji octowej.

Mimo wysiłków nie udało się stwierdzić, co było przyczyną podwójnego samobójstwa Kilanowskiej.

Straszna śmierć obłąkanego

w podpalonej przez niego stodole

We wsi Wycimki pow. starogardzkiego wybuchł dwa dni temu w nocy groźny pożar. Mimo zorganizowania natychmiastowego ratunku państwa płomieni padła stodoła oraz kilka innych zabudowań gospodarczych.

Po ugaszeniu zgliszcz odnaleziono w rumowisku zwęglone ciało jakiegoś mężczyzny.

Chociaż ciało było prawie zupełnie zniekształcone udało się ustalić, iż są to zwłoki właściciela spalonej zagrody Prądyńskiego. Policja przeprowadzając dochodzenie stwierdziła jako przyczynę pożaru podpalenie.

Jak się okazało, ogień podłożył sam Prądyński, który już

od dłuższego czasu zdradzał objawy choroby umysłowej. Zagadką jest jednak, czy chciał on w ten sposób popełnić samobójstwo, czy też czynu swego dokonał pod wpływem zainoczenia umysłu.

Zwłoki tragicznie zmarłego gospodarza zabezpieczono na miejscu do czasu przybycia komisji sądowej.

Rodzina, prześladowana przez list

Przed kilku dniami wyzionęła ducha w Nowym Jorku pani Ewelina Berhours w wieku lat 71. Staruszka zmarła na udar serca. Na jej nocnym stoliku leżała depecha z Tszidralu, donosząca o śmierci jej syna, Antoniego, który został po chowany na granicy Badaszchanu.

Ze śmiercią Antoniego Berhoursa wymarła stara angielska rodzina arystokratyczna, która odegrała znaczną rolę w dziejach angielskiej kolonizacji. Już od stu lat los rodziny Berhoursów, który ostatnio przyszył sensacyjny obrót, ciekawił opinię publiczną Anglii.

W roku 1802 angielski kapitan, Prosper Berhours, otrzymał list od swego wujka, pułkownika Berhoursa. Pułkownik Berhours służył w armji angielskiej i kilka razy udawał się w okolice Hindukusz, położonej na północno - zachodzie Indji. Przed śmiercią pułkownik wysłał list do siostrzeńca Prospera, donosząc mu, że w Hindukusz znalazł olbrzymie pokłady złota i poleca swym potomkom eksploatację tej złotodajnej żyły.

Kapitan Prosper Berhours po otrzymaniu listu wystąpił z wojska, sprzedał wszystkie swe wartościowe przedmioty, udał się do Indji i wraz z grupą wynajętych tubylców ruszył na poszukiwanie złota.

Pewnego dnia grupa rabusiów napadła na Berhoursa i jego ludzi i wybiła ich w pień. Mimo usilnych starań władz,

nie można było wpaść na ślad resztek po ekspedycji.

Po dziesięciu latach 4 synowie kapitana, ruszyli wśląd za ojcem i wyruszyli do Indji na poszukiwanie złotodajnej żyły. Początkowo dwaj z nich udali się w okolice Hindukusz, a gdy i ci znikli bez wieści, wyruszyli w drogę dwaj następni.

Temu bezowocnemu poszukiwaniu złota w okolicach Hindukusz poświęcili się wszyscy mężczyźni potomkowie rodziny Berhoursów. Wszyscy w liczbie 18, znaleźli śmierć w dzikiej głuszy Hindukusz. Ostatnim z nich był John Berhours, ojciec Antoniego.

Zanim Antoni Berhours padł ofiarą fatalnego listu, doszło do wstrząsających scen i wyjaśnień, które do głębi poruszyły opinię angielską. Amerykański uczony, profesor Whidhean, poświęcił się badaniu sprawy Berhoursów i w roku 1929 doszedł do sensacyjnych wyników. Okazało się, że pułkownik Berhours, który napisał ów fatalny list, był znany i żartownisiem. Z listów, które wysłał do znajomych wynikało, że sprawiał mu niezwykłą przyjemność nabieranie swych krewnych. W jednym z tych listów pisał, że postarał się już o to, by jego krewni zawsze go wspominali.

Profesor Whidhean wyciągał stąd wniosek, że wiadomość o żyłym złocie, którą mieli eksploataować potomkowie Berhoursa, była po prostu żartem ze strony pułkownika.

Kupon porady
prawnej

Tanie lekcje

Pan Cipek ma krewnych we Francji. Wybiera się do nich z wizytą.

Ale, żeby dobrze się czuć we Francji, trzeba znać język francuski. Pan Cipek więc kupił sobie samouczek francuski i uczy się.

Zna już tysiąc słówek, układa już nawet zdania, ale nie ma pewności, czy dobrze wymawia. Bo po francusku inaczej się pisze, a inaczej wymawia.

Żeby można było z kimś przez parę miesięcy pogadać po francusku, toby pan Cipek się nauczył. Ale niestety żadnego Francuza nie zna, a na nauczyciela żał mu pieniędzy.

Pewnego razu pan Cipek idzie ulicą i widzi w wystawie sklepu galanteryjnego francuski napis „On parle français”. Co znaczy „tu się mówi po francusku”...

Pana Cipka oświeca świetna myśl... Przecież tu się może tańim kosztem nauczyć... Wejdzie do sklepu, kupi jakąś drobnostkę i przy okazji pogada po francusku...

Pan Cipek wchodzi do sklepu i swoją łamaną francuszczyzną prosi o dwa guziki do spodni. Za 5 groszy.

Właściciel kłania mu się nadzwyczaj grzecznie. Obsługuje go osobiście. Zaczynają mówić po francusku o pogodzie, o interesach...

Pan Cipek wychodzi ze sklepu bardzo zadowolony... Za 5 groszy miał dziś półgodziną lekcję konwersacji.

I nazajutrz znowu przychodzi do sklepu i znowu kupuje za 5 groszy dwa guziki do spodni, a potem przez pół godziny rozmawia po francusku...

Po miesiącu pan Cipek ma już pełne pudełko guzików, ale zato czuje, że coraz lepiej mówi po francusku...

Pewnego razu pan Cipek spytał właściciela:

— Czy pan ma dużo klientów rozmawiających po francusku?...

— O, nie!... Tylko jedyny pan szanowny... — ukłonił się właściciel.

— Więc poco — zdziwił się pan Cipek — wywiesił pan na wystawie specjalną kartę, że tu się mówi po francusku?

Właściciel sklepu uśmiechnął się sprytnie.

— Widzi pan — wyjaśnił — chodzi o to, że ja mam krewnych we Francji i chcę do nich jechać... Ale ponieważ bardzo słabo znam francuski, więc wpadłem na pomysł, żeby się poduczyć przy pomocy klientów. I wywiesiłem po ten napis, żeby do siebie Francuzów ścigać i z nimi rozmawiać.

Dotychczas pan jeden przychodzi. I mam wrażenie, że przy panu dość dużo skorzystałem. Szczególnie jeżeli o wymowę chodzi.

Napoleon Sądek.

Podróżuj tylko samolotem!

Zakład Lecznicy NAŁĘCZÓW
pod nowym zarządem

Pobyt wraz z wykwalifikowanym utrzymaniem w pierwszym sezonie od zł. 5 do 7 dziennie. Do dyspozycji gości urządzenia sportowe, biblioteka, pisma i różne rozrywki. Koncerty. Informacje: W-wa, Koszykowa 59, tel. 809-50. Chmielna 10 m. 18, tel. 248-71.

Sobowtór przestępcy

doprowadził do ujęcia sprawcy wielu kradzieży

Dzięki niezwykleму zbiegowi okoliczności udało się władzom madryckim ująć sprytnego złodzieja klejnotów, którego oddawna już poszukiwała policja francuska, angielska i hiszpańska.

Przed hotelem „De l'Europe”, położonym w pobliżu głównego dworca madryckiego, został przed kilku dniami przejechany jakiś wytwornie ubrany, 30-letni mężczyzna. Doznał on takich ciężkich obrażeń, że po drodze do szpitala wyzionął ducha. Zmarły nie miał przy sobie żadnych dokumentów i policja nie mogła ustalić jego personalij.

Władze poleciły sfotografować zwłoki zmarłego i umieścić fotografie we wszystkich pismach hiszpańskich, prosząc tych wszystkich, którzy cośkolwiek o nim wiedzą, by zgłosili

się do policji. Nikt jednak się nie zgłosił. Dopiero tuż przed pogrzebem przybyły do trumny szpitalnej dwie kobiety, które przypuszczały, że zmarły jest ich mężem. Przytem jedna nazywała go Jose Bajardecem, a druga Lionelem Hoggem. Jedną była jego żoną od 5, druga zaś od 4 lat.

Zmarły musiał więc mieć dwie żony. Spekulował on podobno gruntami ziemskimi i stał w kontakcie handlowym z wytwórniami filmowymi. Stał się na rozjazdach i w Madrycie przebywał tylko kilka miesięcy do roku.

Zamkniętą już trumnę musiano powtórnie otworzyć. Gdy kobiety przyjrzały się twarzy zmarłego, przekonały się, że ten nie jest ich mężem, o którym opowiadały. Zmarły był jednak ładnym podobnym

do ich małżonka.

Uszczęśliwione kobiety opuściły szpital. Wdały się w rozmowę i doszły do przekonania, że prawdopodobnie są żonami jednego i tego samego mężczyzny. Początkowo postanowiły czekać na przybycie znajdującego się w podróży męża, aby dopiero wówczas przekonać się o prawdziwości swych podejrzeń. Lecz ten zamiar wkrótce spał na panewce. Doszło bowiem między obiema kobietami do gwałtownej sprzeczki i cała sprawa oparła się wreszcie o policję.

W dwa dni po złożeniu przez nich zameldowania do policji sprawa przybrała nagle nieoczekiwany obrót. Mężczyzna, który podawał się za Jose Bajardecę i Lionela Hogga, nie mając o niczym pojęcia przybył pociągiem paryskim do Madrytu i zmierzając udał się do tej małżonki, dla której na zwał się Lionelem Hoggem.

Żona zarzuciła mu wprost, że jest bigamistą i groziła mu, że zamelduje o jego przyjeździe władzom, jeśli od razu nie przyzna się do wszystkiego. Bigamista nie mając innej rady, przyznał się do tego, że prowadził podwójne życie. Zapewniał jednak żonę, że tylko ją kocha. Przysiągł jej nawet, że będzie z nią wyłącznie mieszkał, gdy tylko będzie trzymała język za zębami i nie nie powie policji.

Żona uwierzyła mu i oboje postanowili opuścić Hiszpanię i w jakimś innym kraju żyć w spokoju.

Nie udało im się jednak opuścić Madrytu. W chwili gdy wsiadali do pociągu idącego do Paryża, policja ich aresztowała. Druga żona bigamisty była wezwana na policję, gdzie oświadczyła, że aresztowany jest jej mężem i podawał się za Jose Bajardecę.

Tymczasem policja śledcza sprawdziła album przestępców i ustaliła, że zatrzymany bigamista jest oddawna poszukiwanym złodziejem klejnotów i w rzeczywistości nazywa się Jose Carbers.

Dotychczas władze nie zdołały ustalić personalij zmarłego sobowtóra przestępcy, dzięki któremu zdołano wpaść na trop bigamisty.

Postrach Brazylii

Jest nim karzeł, który kpi z policji

Policja wszystkich krajów Ameryki Południowej zorganizowała ekspedycję karną, która zajęła się poszukiwaniem karła Lampeco. Mimo, że koszty ekspedycji, wyposażonej w pancerne auta i samoloty, wynosiły 30.000 dolarów, karła nie znaleziono.

Działalność Lampeco usuwa w cień najgroźniejsze nawet czyny chagawskich gangsterów. Groźny, karzełkowaty garbus, który wraz ze swą bandą terrorizuje północną Brazylię, ma bowiem na sumieniu tysiące zbrodni. Policja już niejednokrotnie starała się go ująć, lecz nigdy nie mogła wpaść na jego trop, a ludność boi się wydać jego kryjówkę.

Lampeco jest bezsprzecznie najszybciej przestępcą naszych czasów. Od dzieciństwa dba o przyrost członków bandy, a robi to w dość niezwykle sposób. Porwuje dziewczęta i każe im wychodzić zamaż za swych ludzi. Dzieci z tych małżeństw wychowuje on gdzieś na odludziu, przygotowując je do rozbójniczego życia. Gdy chłopcy, tylko oni wchodzić dla karła w rachubę, kończą 15-ty rok życia, wprowadza ich w szeregi swej bandy i czyni z nich przebiegłych, nie

bojących się śmierci bandytów.

Okoliczność, że od 30 lat Lampeco kpi z policji i prawa, wzmacnia jeszcze strach przed nim. On zaś ze swej strony robi wszystko, by nie zmniejszać strachu ludności. Każę tak długo okładać kobiety, które złożyły na niego zameldowanie w policji, aż te zamykają oczy na wieki. Każę skalpować mężczyzn, którzy nie byli posłuszni jego poleceniom. Wraz ze swą bandą napada na miasta prowincjonalne, plundruje je i podpala, a co wybitniejszym mieszkańcom, każe sobie składać hołd.

Przeważnie napada on jednak na leżące na odludziu farmy i na małe wsie, których mieszkańców każe wycinać w pień. Tym, których przypadkiem zostawia przy życiu każe trzymać język za zębami, grożąc, że wróci. Z tych względów jest zrzeczony strach, jaki odczuwają przed nim mieszkańcy i powód, dla którego wolą raczej poddać się jego tyranji, niż wydać go policji.

Wiadomości z całego świata

INDJE PRZECIW WOJNIE Z SOWIETAMI

Kongres związków zawodowych induskich postanowił przyłączyć się do kongresu narodu induskiego i wspólnie z nim zwalczać nową konstytucję Indji. Kongres postanowił też przyłączyć się do frontu antyimperialistycznego występującego przeciw wojnie z Sowietami.

STRAJK GÓRNIKÓW HISZPAŃSKICH

Strajk powszechny w rejonie górniczym Langreo (Hiszpanja) w dalszym ciągu trwa. Deputowana komunistyczna Dolores Gibarruri zwa na La Passionaria udala się do kopalni Carabillo, gdzie górnicy od 14 dni przebywają pod ziemią, oświadczając, iż pozostanie z nimi, do póki żądania górników nie zostaną uwzględnione. Towarzystwa węglowe nie godzą się na propozycję robotników, dodając, iż rząd powinien zapewnić sprzedaż zapasów węgla.

DEMONSTRACJE MURZYŃSKIE PRZECIW WŁOCHOM

W Haarlem (murzyńska dzielnica Nowego Jorku) odbyła się demonstracja antywłoska murzynów. Przy rozpraszaniu demonstrantów przez policję jeden murzyn został ranny, trzech policjanci odnieśli obrażenia od kamieni, rzuconych przez tłum. Dokonano licznych aresztowań.

MASOWA EKSMISJA W WIEDNIU

Rząd austriacki wypowiedział umowy na wszystkich lokatorów, zamieszkałym w budynku rządowym na Elisabethstrasse w Wiedniu. Większą część domu pod nazwą Deutsches Haus zajmowały stowarzyszenia niemieckie a również konspiracyjne organizacje narodowo-socjalistyczne. W domu tym umieszczone zostanie dowództwo

POWAŻNA KATASTROFA SAMOCHODOWA

W pobliżu Lons le Sanier (Francja) doszło wczoraj do poważnej katastrofy samochodowej, w czasie której trzech ludzi zostało zabitych, a 6 odniosło ciężkie rany. Mia nowicie samochód półciężarowy, którym jechało 10 ludzi, poślizgnął się i wywrócił. Stan dwóch rannych, przewiezionych do szpitala, budzi poważne zaniepokojenie.

AMERYKA KUPUJE SREBRNO W CHINACH

Rząd Stanów Zjednoczonych zgodził się na nabycie znacznej ilości srebra od Banku Chińskiego, aby pomóc do stabilizacji waluty chińskiej i wykonać swój program skupienia srebra. Oświadczył o tem prasie sekretarz dep. skarbu Morgenthau.

STRAJK GENERALNY W BULGARII

Wobec tego, iż właściciele zakładów tytoniowych nie zgodzili się,

Aferzysta nie jest pożądanym

LIZBONA (PAT). — Boris, aferzysta, który swego czasu występował jako pretendent do tronu Andory, przybył wczoraj, po wysiedleniu go z Francji, do Portugalji, gdzie już swego czasu przebywał i pozostawił po sobie złe wspomnienie. Policja portugalska zawiadzała Borisa do natychmiastowego opuszczenia kraju, a wobec oporu z jego strony, aresztowała go.

Zbrojenia niezgodne z traktatem

TOKIO (PAT). Obserwatorzy japońscy, którzy uczestniczyli w konferencji morskiej w Londynie, oświadczają, że motywy propozycji admiralacji angielskiej, zmierzającej do podniesienia o 40.000 tonażu kontrtorpedowców, są dla nich zrozumiałe wobec nowej sytuacji, stworzonej wskutek powiększenia floty podwodnej przez Francję, Włochy i Niemcy. Obserwatorzy ci dodają jednak, że powiększenie tonażu kontrtorpedowców przez Anglię, stanowiłoby pogwałcenie traktatu londyńskiego.

Pustynia zamieniona w jezioro

RZYM (PAT). — Technicy włoscy badają możliwości obrócenia pustyni Dankalji, znajdującej się 140 mtr. poniżej poziomu morza w jezioro sztuczne przez przeprowadzenie wielkiego kanału od Meder do Morza Czerwonego.

Urzeczywistnienie tego projektu miałyby niezwykle doniosłe skutki dla całej północno-wschodniej Abisynji: pustynia otrzymałaby klimat łagodny, korzystny dla uprawy zboża i roślin pastewnych. Stworzono by możliwość instalacji elektrowni, opartej na t. zw. białym węglu, t. j. sile wodnej, która mogłaby obsługiwać znaczne połacie Afryki wschodniej. Możliwość też wyzyskać tę siłę dla instalacji nawadniających.

na podwyższenie plac, robotnicy bulgarscy ogłosili strajk generalny. Około 40.000 robotników opuściło fabryki tytoniowe. Zachodzi obawa, iż robotnicy zatrudnieni w innych gałęziach przemysłu przyłączą się do strajku, by poprzeć żądania swych towarzyszy.

KŁĘSKA GAŚNIENIA

W miejscowości Rosmalen w Brabancji holenderskiej milijardy gaśienie rzuciły się na zbiory, niszcząc je całkowicie. Zagrożają one również zdrowiu mieszkańców, zatrzymując bowiem studnie. Wydane dotychczas zarządzenia okazały się nieskuteczne.

100 LAT — 90 POTOMKÓW

Onegdaj zmarła w gminie Koniuszków w wieku lat 100 Julia Szewc. Zmarła pozostawiła 90 osób potomstwa: dzieci, wnuków, prawnuków i praprawnuków.

MIEDZYNARODOWY BIEG MARATOŃCZYKÓW

W Berlinie odbył się międzynarodowy bieg przedolimpijski dla maratończyków, w którym wzięli udział m. in. Amerykanin de Bruyn i Farjas z Peru. Zwyciężył Niemiec Bertsch, który przebiegł dystans 52 klm. w czasie 1:54:16,2. Amerykanin de Bruyn zajął 5 miejsce w czasie 1:58:20. Farjas był 11-ty w czasie 2:01:45.

W chodzie na 40 klm. zwyciężył Bleiweiss (Niemcy) w czasie 5:29:59.

Adam Dobiński

Prawa przedruku zastrzeżone

ZABIŁEM ŻONĘ...

40.

Stosując się do życzenia obrońcy, opowiedziałem mu swój życiorys, aż do powołania mnie do szeregów wojska rosyjskiego w 1912 roku. Na tem opowiadanie swoje musiałem zakończyć, ponieważ adwokat śpieszył się na rozprawę sądową. Powróciłem do celi pełen nadziei, że obrońcy mojemu uda się zbić błędne mniemanie lekarza powiatowego oraz tezę, że zabójstwa żony dokonałem z premedytacją.

Tegoż dnia zostałem wezwany ponownie na widzenie z Marją. Moja droga towarzyszka życia wyglądała, jak widmo z za grodu. Duże jej oczy przysgasy zupełnie; wychudzona i pobladła twarz sprawiała wrażenie, że raczej ona znajduje się w więzieniu i cierpi bardziej, aniżeli ja.

Więzienna tragedia

Przez zakratowane okienka nie mogłem nawet dokładnie rozpoznać rysów jej milej twarzy. I znów popłakaliśmy się oboje, jak dzieci, ubolewając nad wspólnym losem.

Marja poinformowała mnie, że od czasu, kiedy lokatorzy zaprzestali płacić komornego zajmuje się krawiecczyną i ta jedynie praca daje jej środki utrzymania. Błagała mnie ponownie, żebym tylko w Bogu szukał ukojenia dla swojej żółtałej duszy i nie poddawał się rozpacz.

Adwokat Krzyżankiewicz odwiedza mnie codziennie. Dziś zmuszony byłem szczegółowo

odtworzyć scenę zabójstwa Anastazji. I znów widmo leżącej z rozkrzyżowanymi rękami nieboszczki wstrząsnęło mną do głębi. Nerwy moje są w ustawicznym napięciu. Kiedy skończą się wręczcie moje mezoarnie?

W nocy zerwałem się z posłania i stanąłem na równe nogi, nie zdając sobie sprawy, co się ze mną dzieje. Śniła mi się Anastazja. Trzymała w ręce ciupagę i mierząc w moją głowę, zbliżała się do mojego posłania. Lewą ręką miała zacisniętą w pięść i wyciągniętą naprzód. Szare jej oczy rzuciły niesamowite błyski.

Upiór

Upiór postępował wolno, starając się jakby, przedłużyć chwile moich mezoarni. We śnie czułem na rękach i nogach stalowe obręcze kajdan. Byłem skrępowany, nie będąc w stanie poruszyć się z miejsca. Widmo zamierza się i wywija stalową rączką ciupagi... Jedno uderzenie zimnej siekiery wymierzonej prosto w nos... Słyszę przeraźliwy chichot Anastazji... To ja krzyczę z bólu i zrywam się na równe nogi. Mimowoli chwytam się za nos i czuję piekielny ból.

— Co to... co to?... — panie Adamie! — zapytują z przestachem zbudzeni ze snu Alfred i Ernest.

Pytania braci przywracają mi przytomność. Siadam na posłaniu, trzymając się ciągle jeszcze za nos. Skąd ten piekący ból? — zadaje sobie py-

tańie. Teraz odpiero uprzedzam sobie, że zasnąłem, oparty twarzą o rękę. Drzę na całym ciele, jak listek osiny. Nie jestem w stanie odpowiedzieć towarzyszom na zapytania, chociaż ich obecność uspokaja mnie po krótkiej chwili.

— Spałem w niewygodnej pozycji i miałem wskutek tego przykry sen — odpowiadam wreszcie.

Makabryczny sen wstrząsnął moimi nerwami i nie pozwolił mi zasnąć do rana.

Skończyły się trwające przeszło tydzień wizyty adwokata, który rokuje nadzieję, że uda mu się zmienić kwalifikację czynu. Zbliżają się święta Bożego Narodzenia.

Zbliżają się święta

W więzieniu panuje niebывały ruch, polegający na odkurzaniu cel, myciu stołków i czyszczeniu sproszonej cegłą blaszanych i mocno zardzewiałych kublów.

Wczoraj zapisałem się do prokuratora, który w dniu dzisiejszym ma odwiedzać cele więźniów. Dokonywane po rzadki mają prawdopodobnie ścisły związek z wizytą przedstawiciela organów sprawiedliwości. Oddziałowy sam osobiście sprawdza, czy cele przybrały odświętny wygląd, godny na przyjęcie dygnitarza. Felek, jak opętany, biega po korytarzu, dyrygując armją swoich pomocników w szarych mundurach — t. zw. korytarzowych.

Po obiedzie cisza na korytarzu, jak makiem zasiał.

Wreszcie rozlega się głośny okrzyk „baczność” i po chwili słychać zgrzyty i przekręcania kluczem w zamkach i krótkie, urywane trzaskania drzwiami. Wizytacja rozpoczęta.

Po upływie godziny uchyliły się drzwi naszej celi i w progu ukazała się znajoma mi postać prokuratora.

— Jakże czuje się Dobiński w celi ogólnej? — zapytał, patrząc mi przyjaźnie w oczy.

Rozmowa z prokuratorem

— Dziękuję, panu prokuratorowi, znacznie lepiej, aniżeli w odosobnieniu — odpowiedziałem, stając i przejąc się na „baczność”.

— Czy macie do mnie jakąkolwiek prośbę? — zapytał ponownie.

— Owszem, panie prokuratorze — odpowiedziałem szybko. — Przed trzema tygodniami byłem wezwany do pana sędziego śledczego, który na wniesioną przeze mnie do pana prokuratora skargę o pobicie mnie przez funkcjonariuszy Gralę i Foltynowicza oświadczył mi, że już nie mam prawa dopominania się o ukaranie winnych, a ponadto dodał, że brak dowodów nato, iż zostałem przez nich pobity.

— Czyli moimi słowy, Dobiński nadal utrzymuje, że został przez nich pobity i domaga się przeprowadzenia w tej sprawie śledztwa, czy dobrze zrozumiałem waszą prośbę? — zapytał.

— Tak jest, panie prokuratorze! — odparłem.

— Oświadczam wam, Do-

biński, że ja nie toleruję samowoli funkcjonariuszy i zarządzę przeprowadzenie nowego śledztwa. W tym celu po świętach zgłosi się do was inny sędzia śledczy, któremu złożycie zeznania w sprawie dotyczącej pobicia.

Podziękowałem prokuratorowi za jego troskliwą opiekę, jeszcze raz prosząc go o sprawiedliwe rozstrzygnięcie sprawy.

Pierwsze święta w więzieniu. Kto jest zdolny wyobrazić sobie, co przeżywają pozbawieni wolności i osadzeni za dziesięcioma kratami nie-szczęśli skazańcy? Jakże myśli i troski powstają w każdej głowie w dniu, kiedy rodziny ich zasiada do wigilijnego stołu z tradycyjnym opłatkiem na talerzu?

Alkohol... zbliża ludzi

Byłem myślą w Obrzycku. Nie interesowało mnie nawet, co też za przysmaki znajdują się na skromnym stole trzech związanych teraz jednym losem przyjaciół. Od pamiętnej niedzieli, kiedy Felek skusił Alfreda butelką „Goldwasseru” — mówimy sobie wszyscy po imieniu. Alkohol zbliża ludzi, chociaż częściej rozdziera.

Po sutej wieczerzy, zakrapianej „Goldwasserem” Ernest zaintonował „Wśród nocnej ciszy”. Cicho i z powagą uniosła się melodia kołedy i, nie znajdując dla siebie zapory, pomknęła w dal bezbrzeżną, niosąc światu radosną nowinę o narodzeniu się Pana nad Paną.

Dalszy ciąg jutro.

Za grzechy matek

Wzruszająca tragedia w rodzinie książęcej

Alfred nie chciał przyjąć za nic ofiary księcia. Zawolał:

— Mylisz się całkowicie co do uczuć Krystyny! Dziś zachowała dla mnie jedynie jeszcze tylko współczucie, jakie się żywi dla ludzi nie-szczęśliwych. Kocha tylko ciebie.

Książę nie godził się z tem wszakże. Zaprzeczył stanowczo:

— Ach, nawet mi o tem nie mów! Nie wolno mi w to wierzyć. To niemożliwe! Bo i skąd nagle?... —

Ponieważ wzbudziła w niej miłość swoją szlachetną wzniosłością, której nie umiesz czy nie chcesz dostrzec. Która kobieta pozostałaby nie-czuła, na tak piękny dowód miłości, jaki jej dałeś, przebacząc jej wszystko. Nietylko byłeś dla niej wspaniale miłosierny, ale uczyniłeś nawet wszystko, co było w twojej mocy, aby odnaleźć i zwrócić jej dziecko, w grzechu zrodzone, widomy znak i symbol jej zdrady małżeńskiej. Mało kto na świecie zdobyłby się na tak idealnie piękny postępek. I potem ty, coś nigdy swych ust kłamstwem nie skalał, zdecydowałeś się nawet na odważne skłamanie i połączanie Krystyny z ową Haneczką, nie wiedząc bynajmniej, że to właśnie ta prawdziwa Haneczka. Więcej nawet!... Gotów byś zaadoptować ową Haneczkę, uczynić z niej swoją córkę, spadkobierczynię całego majątku... dając jej swoje nazwisko rodowe, do którego dostęp był przecież aż nadto trudny. Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że Krystyna była przejęta do głębi podziwem dla twojego postępowania. Pełna uwielbienia, z pewnością żywi dla ciebie teraz uczucie wdzięczności bezgranicznej.

— Wdzięczność to jeszcze nie miłość — odrzekł ze smutkiem książę. — Zresztą, ja jestem wobec niej bardzo winien i musiałem tę winę przede-wszystkiem odkupić. Poza tem nie uważam jeszcze bynajmniej mego długu za uregulowany. Aby nim był całkowicie, muszą przedtem jeszcze

wszelkie wątpliwości być rozwiane bez reszty, zniknąć musi wszelka niepewność, tożsamość Haneczki musi być stwierdzona bez żadnych zastrzeżeń i tajemnic, wciąż jeszcze ją osłaniająca, zdarta raz na zawsze, a decydująca.

— Pomogę ci przy tem wszystkim — zawołał z zapalem hrabia Lanecki.

— Alfredzie — odparł książę — rzekłeś słowo, które nas obu pogodzi i przywróci spokój naszym sercom. Ale, bo też poco mamy nadal oskarżać się nawzajem? Właściwie w naszej sprawie jest tylko jeden jedyny winowajca. Jest nim Los, Przeznaczenie, czy jak to nazwiemy. Obaj jesteśmy tylko ludźmi, a więc słabymi istotami. Nie badajmy więc, kto z nas jest bardziej winny. Jakaś nieprzewidywana siła wlokła nas bez udziału naszej woli. Dziś ów huragan minął. Jego dzieło zniszczenia skończone. Drogi przyjacielu, będę żył nadal, ale pod jednym warunkiem... Musisz mi przyrzec, że i ty żyć będziesz... I to nie uciekając się do żadnych wysiłków skrócenia swego ziemskiego żywota!

Wzruszony do głębi, Alfred padł na kolana przed swym wieloletnim przyjacielem i wyciągając ku niemu błagalnie ręce, zawołał:

— Przebacz!...

— Wstań, mój drogi — rzekł uroczyście książę Paweł. — Bóg cię rozgrzeszył, dając ci możność odkupienia grzechów tragicznymi przeżyciami. A teraz... liczę, że spełnisz swoją obietnicę.

— Nie, nie!... — błagał nieszczęsny Alfred. — Tego ci przyrzec nie mogę. Nie żądam!

— Czyż nie powiedziałeś mi, że mam prawo do twojego życia?

— Owszem, pełne prawo.

— A więc, skoro w pewnej mierze jesteś moim, należysz do mnie, nie masz prawa więc sobą dowolnie rozporządzać. Nakazuję ci żyć, a tobie nie wolno odmawiać mi posłuszeństwa.

Alfred namyślił się chwilę, poczem pogrążył

się w dłuższą bolesną zadumę. Potem pewien błysk zamigotał w jego oczach, jakgdyby jakieś nowe horyzonty mu się nagle ukazały.

Po chwili rzekł z naciskiem:

— Dobrze!... Niech i tak będzie!... Zostanę przy życiu, skoro mi je narzucasz.

Głębokie westchnienie ulgi wyrwało się z piersi księcia. Podał obie ręce hrabiemu Laneckiemu, który je uściśnął z całej siły i z całym zapalem.

— A teraz — rzekł książę Paweł — zajmijmy się wreszcie Haneczką. Potrzebna mi całkowita pewność, abyśmy znów nie popełnili okropnego błędu. Czy nie uważasz, że tę bezsporną pewność możemy uzyskać jedynie od kobiety, która wychowywała Haneczkę?

— Owszem, ale czy ona zechce z nami szczerze rozmawiać? Czy powie nam całą prawdę?

— Dlaczegożby nie miała?...

— Albo gdy się natknijemy na jeszcze jedną machinację Zofji? Może ona jest w zмовie z tą kobietą?... Może ją już nauczyła i nastawiła na kłamstwa wobec nas?...

— Nie trzeba tak zaraz wszędzie widzieć tylko zła...

— Wiesz jednak dobrze, tak samo, jak ja, że moja żona, której już nie mogę przeklinać, bo dostatecznie odpokutowała za swoje winy, knuła swe spiski z szatańską przebiegłością. Nie, nie wierzę już teraz nikomu! Uwierzyłbym tylko jednemu świadectwu... Niestety, nie możemy go uzyskać...

— Masz na myśli, zapewne, Józefa Gerdziaka, prawdę?

— Tak, on jeden wie... a raczej wiedział, kim była kobieta, która wtedy pod Wilanowem osobiście wzięła dziecko z rąk matki. On jeden zna rozwiązanie tej bolesnej zagadki. I powiedziec, że wystarczyłaby jedna iskra światła w mroku tego zmaconego mózgu!... Dalszy ciąg jutro.

Tłumaczenie snów naszym Czytelnikom

P. Janka — morze 25 — 18. Słusznie zwróciła Pani uwagę na charakterystyczne cechy Jej snów. Po trudach i niepowodzeniach czeka Panią świetna przyszłość i spełnienie marzeń. Rok szkolny zakończy się dobrze. Znajomy jest dla Pani życiowy. O zamążpójściu sny Pani nie mówią.

„Róża, 25 lat“. O interesującej Panią sprawie sen nie mówi. Radzę zwrócić się do Poradni Świadomego Macierzyństwa na Lesznie. Charakter pisma zdradza wrodzoną inteligencję. Radość będzie. Miła rozrywka.

P. Czarna Alfreda. Narzeczenia jest dla Pani życiowy. Narzeczenia spełnia się. Kłopot pieniężny będzie. Powodzenie u mężczyzny. Mały, biały słoń jest Pani talizmanem.

P. Mara z Lublina. Niedaleka podróż będzie. Ktoś Panią obrazi. Zdegnieruje się Pani bez powodu. Warunki materialne zmieniają się na lepsze.

Zakochana X. — 125 F. M. Talizmanem Pani jest pierścionek z błękitnym kamieniem. Szczęśliwym dniem: poniedziałek. Wyjedźcie Pani na letnisko, dokąd — tego sen nie wskazuje wyraźnie. Możliwe, że do miejscowości podwarszawskiej, którą Pani lubi.

Mister Fred. Nr. 2. Czekają Pana w życiu dalekie podróże i barwne przygody, czego zresztą (jak zdradza charakter pisma) pragnie pan. Pozna Pan wysokiego szatyna. Blondynka myśli o Panu. Będzie spór o pieniądze.

P. „Zych“ psze: „Śniło mi się, że przyszła do mnie moja była sympatja razem ze swoją znajomą i ta znajoma mówiła: „Zysku, nie pij ty, pocóż się martwisz, przecież Janka cię kocha, bo stale o tobie mówi i wciąż jest tobą zajęta“. Widziałem we śnie twarz owej Janki, bardzo cierpiącą i godną pożałowania“.

Będzie Pan rozmawiał ze swą byłą sympatją. Możliwe, że się pogodzi. Jeśli do zgody nie doszło, wyjdzie to Panu na dobre, a na złe — pańskiej sympatii. Poza tem sen wroży poznanie milej panienki i chwilowy smutek.

P. Konus. Przeprosi się Pani z narzeczoną. Wydatek czeka Pan. Będzie rozmowa z przykrą osobą. Życzenie spełni się.

P. Janka nr. 471. Spędzi Pani miłe chwile wśród bliskich osób. Zabawa z dzieckiem będzie. Przykróść z powodu plotek. Komplementy.

P. Iwnicka L. Sen Pani przepowiada staropanieństwo. Niedomaganie będzie w domu.

P. „Aleksy J.“ pisze: „Dziękuję Panu za doradzenie mi numeru, bo wygrałem. Sumy nie podaję, żeby nie budzić zazdrości ludzkiej“.

Blondynka z Twardej. Sen Pani wroży staropanieństwo. Będzie Pani tego lata nad morzem. Grozi Pani kradzież.

Na małej wokandzie...

Lepszy fryzjer

(A. E.) — Pan Rafał Deresz wstąpił do zakładu fryzjerskiego na ul. Targowej, aby się ogolić.

Zakład zrobił na nim niemiłe wrażenie. Panował półmrok, fotel był nierogodny, a fryzjer na widok gościa uśmiechnął się, jak bazylijszek i poczał wycierać brzytwą z miną zawodowego sadysty.

Nadomiar złego u stóp pana Deresza siadł czarny kundel i przyglądał mu się niemniej drapieżnie, niż fryzjer.

Pan Deresz milczał, tłumiając w sercu niepokój. Ale gdy go libroda chlapanął go pendzlem po twarzy, a pies oblizał się krowożerczo biedny gość nie wytrzymał i zapytał:

— Co to za pies?

— Ten? Rasowy kundel, panie szanowny. W goście tu przychodzi.

— A co on się tak gapi na mnie?

— Abo ja wiem? Musi mięte czuje do pana, bo w przeszedł tygodniu do jednej suczki się dowalał, to miała akurat nie taki młot, jak pan.

— Choroba! — mruknął pan Deresz. — Dziwny pies, Ani się nie porusza.

— To źle? — obruszył się fryzjer. — Tylko co? Ma się

roziścić, nie przymierzając, jak pan na tem stołku? Mógłbyś pan faktycznie siedzieć spokojnie, bo jeszcze pana zatnę. No, jak babcię lubię, nie kręć pan tą mózgowicą! Głupie psisko rozumie, że przy goleniu spokojność potrzebna, a pan nie.

— Ja też rozumiem — jęknął płacząc gość — ale mnte ten kundel peszy. Po diabla on się tak oblizuje, kiedy pan brzytwą machasz?

— A bo to mądry pies! — odparł fryzjer z zadowoleniem. — Miesiąc temu nazad, uważasz pan, jednemu klejnotowi wypadł komo kawałek ucha obciąłem i on ten kawałek zeżarł. A tera furt czeka, aż znowu komu ucho obetnę.

Informacja powyższa tak podziałała na pana Deresza, że zerwał się na równe nogi, i za nic w świecie nie chciał przystać na zakończenie golenia. Ponieważ jednak jeden po liczek był już ogolony, a gość odmawiał zapłaty, przeto obu rżony fryzjer sprowadził policjanta i w rezultacie sprawa znalazła się na wokandzie sądu grodzkiego, który uznał postępowanie pana Deresza za słusne i ogłosił wyrok uniemożliwiający.

Rewelacje z za kulis ochrony

Szpicle i prowokatorzy z ostatniej doby panowania rosyjskiego w Polsce

XII.

Wiedział o tem Sukiennik i kiedy wstąpił do ochrony nie oszczędził i Deniowa, którego aresztowano i osadzono w więzieniu w Piotrkowie, gdzie też zmarł, nie doczekawszy się wyroku.

ARSENALY NA STRYCHACH I STODOLACH.

Spełniając swe przyrzeczenie, Sukiennik wydał również cały szereg składów broni i bibuły. I tak: u włościanina ze wsi Strzemieszyce, Filipa Żurka, policja znalazła 8 brauningów, 5 mauzerów, setkę ładunków, 4 paczki dynamitu i t. p. U górnika, Wincentego Rajewskiego, znaleziono około puda bibuły. U Wincentego Sierki — taką ilość dynamitu, że wystarczyłaby ona na wysadzenie w powietrze niejednego gmachu.

NIE USZEDŁ JEDNAK KARY.

Pomimo tych cennych informacji, pomimo „szczerego“ przyznania się do należenia do P. P. S., ochrona nie przebaczyła jednak nowemu swemu słudze dawnych jego sprawek. Wyszło najaw, że w roku 1907 zabił on Kontrolepików w Rakowie i brał udział w wielu innych zamachach. Sukiennika osadzono w więzieniu najpierw w Warszawie, a następnie wywieziono go do Orła, ale jeszcze „gnijąc“ w więzieniu, nie

przestawał on sypać swych towarzyszy niedoli.

TARANTOWICZ.

Na terenie Częstochowy działał również inny niebezpieczny prowokator pod wieloma względami pokrewny Sukiennikowi, nazwiskiem Edmund Tarantowicz. Był on początkowo bojowcem, a nawet instruktorem bojowym jednej z „szóstek“, zaprawiał swych towarzyszy w sztuce bojowej, organizował zamachy i napady i brał w nich nawet osobiście udział. Pewnego dnia aresztowano go na stacji kolejowej w Sosnowcu. Zapewne, chcąc się ratować, Tarantowicz zaczął sypać i wysypał wszystkich towarzyszy, których znał i z którymi pracował.

To przyznanie się do winy o tyle pomogło Tarantowiczowi, że choć oddano go pod sąd i skazano na karę śmierci, to jednak następnie ulaskawiono go i ulatwiono mu ucieczkę zagranicę. Ukrywał się on przez dłuższy czas w Rzymie, gdzie wreszcie w roku 1909 znaleziono go otrutego w pokojach umeblowanych, w których zamieszkiwał.

Takie zdrady jak Sukiennika czy Tarantowicza były cio sami dla partii tem groźniejszymi, iż przy rewizjach zabierano często papiery, które mogły wskazywać ślad dalszych rozgałęzień organizacji. Zwykle też po jednej „wsypie“ w jednym miejscowości następowały aresztowania w innych miastach i w Warszawie, jako w centrum ruchu rewolucyjnego.

„JÓZIK“ — DZIEDZICZNY SZPICEL.

Niemniej szkodliwym i groźnym prowokatorem grasującym na terenie miasta Częstochowy był:

Józef Wywiół, syn Antoniego, noszący pseudonim „Józik“. Pracował on w zarządzie żandarmerji powiatów częstochowskiego i noworadomskiego w roku 1910 i dawał wiadomości o P. P. S. Frakcji Rewolucyjnej, o zebraniach partyjnych, składach, członkach i

kierownikach partii i bojowcach. Wywiół był „dziedzicznym“ prowokatorem. Do szpicłowskiej służby bowiem, zaprawił go ojciec jego, Antoni, który w ochronie nosił pseudonim „Stary“. Początkowo ojciec i syn pracowali razem, jednak w 1910 roku o prowokatorskiej działalności „Starego“ dowiedziała się partja i wydała na niego wyrok śmierci, który został wykonany.

Józef Wywiół pracował jako dozorca w hucie Hantkego na Rakowie. Do P. P. S. wstąpił chcąc mieć możność otrzymania pracy w tej hucie, wyższe stanowiska zajmowali tam bowiem sympatycy i członkowie tej partji, Gluchowski, Surzycki i inni.

Praca w Hucie Hantkego znakomicie ułatwiała Wywiółowi jego szpicłowską działalność. Między innymi Wywiół zadenuncjował jednego z czynniejszych członków partji, Michała Urbańskiego, noszącego pseudonim „Sęp“, w którego mieszkaniu fabrykowano bomby. Jedną z wyprodukowanych tam bomb rzucono następnie pod pomnik cara Aleksandra II w Częstochowie. Wywiół zdemaskował doktor Przemysław Rudzki, działacz partyjny, który w tym czasie pracował, jako lekarz szpitala na Rakowie, a który stanowisko to zajął po aresztowaniu przez carską policję, czynnego członka partji, doktora Mieczysława Michałowicza, obecnego senatora i profesora uniwersytetu im. Józefa Piłsudskiego.

„MŁOT“.

W tym samym okresie w zarządzie żandarmerji powiatów częstochowskiego i noworadomskiego pracował August Nanys, syn Franciszka, pseudonim „Młot“. Informację udzielać zaczął w roku 1910 i, jako czynny członek P. P. S., dawał wiadomości o działalności tej partji, o zebraniach partyjnych, przygotowywanych zamachach i kolportowaniu nielegalnej literatury.

„Przestępczyni mimowoli“

Julia Jóźwiak, od dłuższego czasu bezrobotna, została wyeksmiowana wraz z trójletnim nieletnim dzieckiem z nędznego mieszkanka.

Kiedy zabieg jej o uzyskanie pracy bądź dachu nad głową zawiodły, doprowadzona do ostateczności kobieta zaprowadziła troje drobnych dzieci do komisariatu i ulotniła się. Policja zaopiekowała się podrzutkami, ale wszczęła poszukiwania matki.

Jóźwiakową odszukano i wczoraj stanęła ona przed Sądem Okręgowym w Warszawie, który skazał „przestępczynię mimowoli“ na 6 miesięcy aresztu, zawieszając wykonanie kary.

Klient wpadł do piwnicy i zato odpowiada w ściece sklepu

W olbrzymim domu w Warszawie, przy ul. Kredytowej 9, pod sklepami znajdują się obszerne piwnice, do których prowadzi otwory, znajdujące się na poziomie sklepów, a zakryte zazwyczaj żelazną siatką.

W jednym ze sklepów, mieszczącym skład motocykli, zdarzył się tragiczny wypadek. Oto pod bawącym w sklepie klientem Andrzejem Rudnickim oberwała się druciana siatka i Rudnicki wpadł do piwnicy, nęgaląc powikłanemu złamaniu nóg. Pozostał na całe życie kaleką.

W związku z tym wypadkiem pociągnięto do odpowiedzialności kar-

nej za nieostrożne spowodowanie kalectwa właścicielkę domu hrabiny Tarnowskiej, jej plenipotentą Karnowskiego i właściciela sklepu Wolmana. Wszyscy oni zostali skazani przez Sąd Grodzki po 6 miesięcy aresztu.

Skazani odwołali się do Sądu Okręgowego, który wyrok co do Wolmana zatwierdził, a pozostałych uniewinnił, uznając, że skoro właściciele domu odnajeli sklep, to za porządk i bezpieczeństwo w nim odpowiada lokator. Rudnicki odwołał się do Sądu Najwyższego, który jednak kassację oddalił.

Nanys wydał cały szereg kierowników partyjnych i bojowców, między innymi Jana Filipiaka, buchaltera w fabryce metalurgicznej w Noworadomsku, który na terenie tej fabryki prowadził robotę partyjną. Nanys pracował w tejże fabryce i dlatego też działalność Filipiaka była mu dobrze znana. Poza tem Nanys wskazał ochronie delegatów z Częstochowy i Noworadomska z ramienia P. P. S. Lewicy na XII zjazd partyjny. Delegatów tych aresztowano.

„GUSTAW“.

W zarządzie żandarmerji powiatów noworadomskiego i częstochowskiego zaczął swą szpicłowską karierę Stanisław Stępień, syn Józefa, pseudonim „Gustaw“. Dawał on informacje przez dwa lata w r. 1910 i 1911. Został on w tym czasie przez partję rozkonspirowany i żandarmerja wykazała wyjątkową dbałość o jego życie i przeniosła go z Częstochowy na służbę do zarządu żandarmerji gubernji radomskiej. Rozkonspirowany, szpicel, nie widząc już powrotu z drogi, na którą wszedł ciągle obawiając się o swe życie, poszedł va banque i zaczął sypać na całego.

Dawał możliwie obszerne (niezawsze prawdziwe) wiadomości o P. P. S. i o grupie anarchistów „Czarny Orzeł“, przejawiającej wówczas dość żywą działalność. Stępień wydawał przyjezdnych agitatorów, uzbrowionych bojowców, wskazywał adresy lokali, w których odbywały się zebrania partyjne, podawał nazwiska i pseudonimy osób biorących udział w ruchu rewolucyjnym. A choć „zasługi“ tego szpicla były wielkie i w ręce siepaczy oddał on niejedną ofiarę, żandarmerja nie była dlań zbyt hojna i płaciła mu tylko 20 rb. miesięcznie.

Dalszy ciąg jutro.

W CZTERY GCZY

Czasy się zmieniły

P. ZIUTA Z PRUSZKOWA zabiera głos w naszej dyskusji, pisząc:

„Panie piszą, że mężczyźni nie umieją kochać prawdziwie, tylko zmysłami. Jestem innego zdania.“

Mężczyzna umie kochać prawdziwie, lecz tego mężczyzny, co nas kocha, my nie kochamy. Nieraz ten mężczyzna blaga byśmy kochały, a my jesteśmy nieczule na jego słowa. Nieraz patrzymy na niego z pogardą. Tak było niedługo ze mną.

Miałam mężczyzn, którzy mnie kochali, ja zaś ich nie tylko nie kochałam, ale nawet nie chciałam z nimi rozmawiać.

Po dłuższym oczekiwaniu nareszcie spotkałam mężczyznę, którego pokochałam prawdziwą miłością. Zapewniał, że mnie kocha, byłam z nim szczęśliwa i nigdy nie zauważyłam, że mnie kocha zmysłami i tak upłynęło przeszło rok, aż musielimy się rozstać. Ja jestem biedna, on stracił pracę.

Miałam się pogodzić z losem, bo i cóż? Gdyby się ożenił ze mną — on bez pracy, ja biedna bez niczyjej pomocy — jakież byłoby życie? Zamiast miłości, byłaby może nienawiść, tak lepiej, że jesteśmy wolni.

Więc uważam, że nie mężczyźni są podli, tylko czasy się zmieniły. Brak pracy i środków do życia uczynił mężczyzn tem, czem są, dlatego też nie trzeba krzyczeć, że mężczyźni są podli. Na pewno nie jeden mężczyzna chciałby się ożenić i być dobrym mężem i oicem. Ponieważ zaś jest mężczyzna, więc natura domaga się swych praw. Nie może się ożenić, to musi kochać zmysłami. My kobiety, powinniśmy być na to wyrozumiałe.

Miejmy nadzieję, że jak się czasy zmieniają, to i oni się poprawią.“

W szponach gangsterów

Postrachem mieszkańców Chicago jest tajemnicza miss Nora, wódz bandy gangsterów, która działa w porozumieniu z królem „gangów” Al Capone. Wykonała ona szereg napadów i porwań, które świadczą o jej niezwykłej odwadze i przebiegłości. O miss Norze krąży w Chicago niezliczona ilość legend. Wszyscy opowiadają o jej sile czaru, o niezwykłej mocy hipnotycznej, jaką posiada ta kobieta.

Razu pewnego w nocy rozległ się w pokoju doktora Graby dzwonek telefonu i doktor został wezwany do pacjenta za miastem. Gdy doktor, kierując autem, znalazł się za miastem, został otoczony przez bandę gangsterów, którzy go uprowadzili. Miss Nora użyła całego kunsztu swej siły hipnozy, by ujarzmić doktora Grabę. Piękna gangsterka zdołała wkońcu czarem swych oczu usidlić młodego doktora, który uległ jej, pokochał ją namiętnie i gorąco, zapomniał o swej rodzinie. Doktor Graba stał się gangsterem, i przybrał nazwisko Al Edinga.

Walkę z bandą miss Nory podjął genialny detektyw mister Fred. Po dłuższych wysiłkach, wysłedził kryjówkę gangsterów.

Miss Nora została osadzona w więzieniu i skazana na karę śmierci. Miała zginąć na krześle elektrycznym.

Zupełnie przypadkowo dowiaduje się Al Capone, że miss Nora przebywa w więzieniu w Sing-Sing. Dillinger opracował plan wydostania miss Nory i w tym celu wystosował list do naczelnika więzienia, Thompsona, w którym zawiadomił go w imieniu bandy gangsterów, że w przeciągu dziesięciu dni powinien zwolnić miss Norę, w przeciwnym wypadku zostanie zamordowany. Jeśli natomiast wykona polecenie gangsterów otrzymałby wzmianka za dwa dziesiątki tysięcy dolarów.

W gabinecie restauracyjnym przedstawił Dillinger Thompsonowi swój plan. Polegał on na tym, by Thompson wybrał jedną ze swych więźniarek, najbardziej podobną do miss Nory, która została skazana na dożywotnie więzienie, doprowadził ją do stanu nieprzytomności i zgładził ją na krześle elektrycznym, zamiast miss Nory. Wówczas, gdy władze będą przekonane, że miss Nora nie żyje, powinien ułatwić jej ucieczkę.

Egzekucja została wykonana. Wszyscy uwierzyli, że na krześle elektrycznym zginęła miss Nora. A tymczasem miss Nora, przy pomocy narzędzi, które jej wsunął do celi Romber, przepiłowała kraty, opuściła się na sznurze nadół. Obok więzienia oczekiwało ją auto gangsterów, na którym zbiegła.

Miss Nora po wyjściu z więzienia zabrała się natychmiast do roboty, bowiem kasa jej wyczerpała się zupełnie. Uplanowała ona napad na bank Morgana. Wobec tego jednak, że bank Morgana był pilnie strzeżony, postanowiła wydobyc pieniądze podstępem. Do dyrektora banku zgłosił się rzekomy reżyser filmowy, Robert Milton, który poprosił o zezwolenie dokonania z „natury” zdjęć dla filmu, opartego z życia gangsterów. Miał więc być sfilmowane sceny napadu na bank i rabowania kas. Dyrektor, ufając reżyserowi filmowemu, zgodził się na dokonanie zdjęć. Rzekomi artyści i operatorzy przybyli do banku w czasie urzędowania, zwołali urzędników, wraz z dyrektorem, poczem zrabowali przeszło milion dolarów i uciekli.

Ten rabunek, w tak niezwykłych okolicznościach, wywołał ogólną sensację. Również i detektyw Fred, ucharakteryzowany jako stary żebrak garbus rozpoczął poszukiwania na własną rękę. Przybył przed restaurację „Ojca Piotra” i oczekiwał nadjeżdżających gości, by poprosić rzekomo o jałmużnę.

Do restauracji „Ojca Piotra” przybyli właśnie Dillinger, „Chińczyk” i Mellon w towarzystwie jakiegoś eleganckiego młodziana. Ten elegant rzucił żebrakowi monetę, ale gdy Fred ujął rękę, by pocałować, poczuł, że to nie ręka mężczyzny, tylko kobiety.

— Dziękuję panu, bardzo dziękuję... — powtórzał garbus płaczliwym głosem.

Elegancki pan wyrwał swą rękę z dłoni żebraka i nawet nie zauważył, jak garbus podniósł oczy i badawczo przyjrzał się jego twarzy.

— Dziękuję, dziękuję — szeptał jeszcze żebrak, i patrzył wślaz za eleganckim panem, który wszedł do restauracji „Ojca Piotra”.

Usłyszał tylko kilka słów, wymienionych między gangsterami:

— Fred wpadł, jak do wody!

Nic ponadto nie zdołał garbus dosłyszeć. Ukrył monetę, którą otrzymał od gangstera i uśmiechnął się zlekka pod wąsem.

A zatem Dillinger i jego przyjaciele nie zaprzestali poszukiwań... Dobrze chociaż, że uważają, iż przepadł, jak w wodę!

Nagle strzeliła mu do głowy dziwna myśl:

— A może to właśnie ta banda dokonała napadu na bank Morgana?

Ale po chwili zaczął obliczać możliwości takiego przypuszczenia:

— Miss Nora nie żyje już. Ona była mózgiem i wodzem tych gangów. Banda odważyłaby się na tak ryzykowne przedsięwzięcie tylko pod wodzą miss Nory. Ale w obecnej chwili banda jest na pewno rozbrojona i, jeśli nawet może wykonać kilka pomniejszych eskapad, to jednak nie odważyłaby się na tak ryzykowne posunięcie.

Czyżby Dillinger był obecnie głową gangsterów?

— Nie, to jest wielce nieprawdopodobne. Dillinger nie ma takiego doświadczenia w pracy, jak miss Nora. Zresztą, jest bezwątpienia jednym ze zdolniejszych gangsterów, można mu rokować przyszłość nielada.

A może jednak zdobył się Dillinger na ten krok? — myślał Fred. Kierował się raczej intuicją, aniżeli jakimiś dowodami.

Któż jest wreszcie ten jegomość o angielskich wąsikach? — głowi się detektyw. — Czy to mężczyzna, czy też kobieta?

Gdy był na balu w domu miss Nory poznał wszystkich gangsterów, ale tego gangstera czy też gangsterki tam nie było.

Raczej skłania się do przypuszczenia, że to kobieta w przebraniu męskim. Ta wąska, miękka dłoń jest dłonią niewiasty.

Gangsterzy mają znów w swym gronie jakąś niewiastę.

Ale któż to może być ta kobieta? W jakim celu przebrała się i ucharakteryzowała, jak mężczyzna? Rzecz jasna, poto, by nikt jej nie poznał. Oznacza to, że kobieta ta obawia się policji, która mogłaby w niej rozpoznać przestępczynię.

W bandzie miss Nory nie było innej kobiety, prócz niej. Również i w gronie najbliższych Dillingera nie było kobiety. Skąd nagle wypłynęła ta niewiasta?

Detektyw nie znosi zagadek, których nie potrafi rozwiązać. Sprawa tej przebranej kobiety nie daje Fredowi spokoju.

Postanawia oczekiwać chwili, gdy gangsterzy opuszczą restaurację, by raz jeszcze przyjrzeć się nieznanemu jej.

Mija godzina za godziną. Przed północą odchodzą wszyscy żebracy. Garbus zostaje sam jeden. To może wzbudzić pewne podejrzenie, ale trudno: nie odejdzie, zanim się dobrze nie przyjrzy nieznanemu jej. Ta sprawa musi być wyjaśniona.

Będzie oczekiwał tak długo, póki ten pan o angielskich wąsikach nie wyjdzie z restauracji w towarzystwie Dillingera, „Chińczyka” i Mellona.

Znów minęło kilka godzin. Była już późna noc.

Green zmierzyl przybysza pod ejrzliwym spojrzeniem. Skąd się tu roział taki jegomość? W jakiej sprawie?

A garbus nie ruszał się z miejsca, jakgdyby przywarł do latarni, przy której się oparł.

Szoferzy, którzy gwarzyli między sobą przy autach, kpili zeń bezustannie:

— Ech, ty stary garbusie, czego tu stoisz? Czyś jeszcze za mało pieniędzy dziś zebrał? Chcesz się tu wzbogacić, stać się milionerem? Sprzedaj swe dwa garby, ztylu i zprzodu, dostaniesz zato dużo pieniędzy...

— Czemu kpicie ze mnie? — błagalnym, płaczliwym głosem odrzekł Fred. — Mam w domu chorą wnuczkę, nawpół sparaliżowaną. Muszę z nią wyjechać do Nowego Jorku, tam jest ponoć lekarz, który potrafi ją wyleczyć... Zbieram już od roku pieniądze...

— Ech, tam — kpili zeń dalej szoferzy — komu opowiadasz, że masz wnuczkę? A skąd się u ciebie wnuczka wzięła? Czy ty miałeś aby żonę?

— Żonę moją dziesięć lat temu pochowałem — nie ustępował Fred. — Mój zięć porzucił córkę, a córka odebrała sobie życie, pozostawiając pod moją opieką wnuczkę. A teraz, jeśli ja również umrę, pod czyją opieką zostanie moja nieszczęśliwa wnuczka. Muszę ją zabezpieczyć!

— A co to, w dzień mało dostałeś?

— W dzień łązi wiele żebraków. A w nocy jestem sam jeden. Wyjdzie pijany gość z restauracji, zlituje się, czasem po pijanemu dolara rzuci. A w dzień, kiedy każdy jest trzeźwy, to czasem tylko cent wpadnie mi w ręce.

— Oj, chytry z ciebie garbusek, chytry na pieniądze — kpili zeń szoferzy, ale wkońcu dali mu spokój. Fred tymczasem rzucił niespokojne spojrzenia na wejście do restauracji. Gdy wychodził stamtąd jakiś gość, zbliżał się do niego i płaczliwym głosem prosił:

— Niech się pan zlituje nad biednym staruszkiem... W domu sparaliżowana wnuczka...

Minęła godzina czwarta. Fred był po raz pierwszy w swej karierze detektywa tak niespokojny. Szoferzy mogli nabrać podejrzenia, że jest wywiadowcą i uprzedzić gangsterów. Nigdy chyba o tej porze nie stał żaden żebrak przed restauracją „Ojca Piotra”.

Kto wie zresztą, jak długo myślał jeszcze tam zabawić? A cóż uczyni, jeśli wyjadą dopiero o siódmej z rana? Może odłożyć to na inną okazję?

Wkońcu decyduje się:

Jeśli nie wróca przed upływem pół godziny — odejdzie. Szoferzy znów zaczęli kpić z niego. Męczy ich również to wyczekiwanie gości, chcą więc zabawić się kosztem staruszka. Długo nie może już tu wytrzymać.

W chwili, gdy tak rozmawia z szoferem, odpowiadając na ich kpiny, wychodzą z knajpy czterej gangsterzy. Szybkiemi krokami podchodzą do jednego z aut. Szofer otwiera drzwiczki.

Garbusek podbiegł do nich blisko, zanim jeszcze zdążyli wsiąść do auta, nastawił kapelusz i swym płaczliwym głosem znów zaczął prosić:

— Państwo zlitujcie się nad biednym staruszkiem... Proszę ofiarować coś kalece...

Zbliżył się do eleganta o angielskich wąsikach, wpil w niego swój wzrok z za krzaczastych brwi i znów prosił:

— Zlituj się pan nad biednym kaleką! Litości panie!

— A ty jeszcze tu stoisz? Ty staruszkule nie śpisz jeszcze o tej porze?

Gdy Fred usłyszał głos tego eleganta — zadrżał. Ręce jego zaczęły trząść się, kapelusz z pieniędzmi wysunął mu się z rąk i upadł na ziemię.

Ten głos zna dobrze. Czy jest to senne widziadło? Czy to możliwe? — krew uderzyła mu do głowy — przecież to głos miss Nory! Co się z nim stało? Czy postradał zmysły?

Serce jego biło gwałtownie, krew uderzyła do głowy.

— A może pomyliłem się? Może to jakieś halucynacje senne? Jestem zmęczony, zdenerwowany?

Nie ulega wątpliwości, to wszystko wydawało mu się. Miss Nora nie żyje. Własnymi oczyma oglądał jej śmierć... Własnymi oczyma widział, jak zdjęto jej trupa z krzesła elektrycznego...

Tak, na pewno pomylił się. A jednak, jak szalenie jest ten głos podobny do głosu miss Nory. Nie ulega już wątpliwości, że ten elegant — to kobieta. Ręce kobiece, głos kobiecy! I do tego głos tak podobny do głosu miss Nory! Gdyby sam nie był obecny przy egzekucji, przysięgłby, że to głos miss Nory.

Nachylił się i podniósł kapelusz z pieniędzmi. Ręce jego drżały wciąż.

Gdy znów podniósł głowę, siedzieli już gangsterzy w aucie. Słyszał tylko głos Dillingera:

— Teraz nie wymknie nam się...

„Chińczyk” wydaje cicho polecenie szoferowi. Fred nie może rozpoznać, jaki adres podał „Chińczyk”. Auto rusza szybko z miejsca i znika w ciemności bezkسیężycowej nocy.

Fred pozostał chwilę zmieszany: w ręce ścisnął dolara, którego otrzymał od przebranej niewiasty. Nagle strzeliła mu do głowy myśl:

Sędzia Green opowiedział mu podczas ostatniej rozmowy, że pewna liczba banknotów, zrabowanych w banku, była zanotowana. Natomiast numery większości banknotów pieniężnych nie były zanotowane, bowiem wpłynęły tego samego dnia.

Sędzia Green, który prowadził śledztwo w sprawie napadu na bank Morgana, na pewno wie, jakie numery były odnotowane...

Nazajutrz zjawił się w City-hall, gdzie urzędują władze miasta Chicago jakiś garbus, staruszek i oświadczył dyżurnemu policjantowi, że musi zobaczyć się w pilnej sprawie z sędzią Greenem.

— Patrzenie-no, taki jegomość i ma również jakiś interes do sędziego Greena — roześmiali się policjanci.

Garbusek jednak uparł się i, nie zważając na kpiny policjantów, żądał, by go natychmiast wprowadzono do gabinetu sędziego, bowiem ma mu złożyć jakieś ważne zeznanie.

— Ale co się stało? — nie mogli ukryć policjanci śmiechu na widok tej komicznej postaci.

— Mogę o tem powiedzieć tylko panu sędziemu Greenowi.

— Musisz trochę poczekać. Sędzia ma znacznie poważniejsze sprawy do załatwienia, aniżeli przyjmować ciebie. Jak się nazywasz?...

— Hm... hm... Campbell... Józef Campbell...

— No dobrze, zaczekaj, za chwilę zamelduję panu sędziemu, że pan Józef Campbell przybył do niego z oficjalną wizytą.

Długo czekał garbusek. Dopiero o 3-ciej po południu wezwano go do gabinetu sędziego.

Green zmierzyl przybysza podejrzliwym spojrzeniem. Skąd się tu wziął taki jegomość? W jakiej sprawie?

— O co panu chodzi? — zapytał gniewnym głosem.

Garbusek chwilę stał nieruchomo i milczał.

— Czy pan ogłuchł do licha! — krzyknął rozgniewany sędzia Green.

— Nie, panie Green — odrzekł garbus. — Pan jest zbyt nerwowy...

Dalszy ciąg jutro.

Za wymuszanie łapówek

nieuczciwy urzędnik skazany został na 3 lata więzienia

Proces dr. Wilhelma Junga, radcy Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę, zakończył się.

Sąd przesłuchał wielu powo-

List do Redakcji

Sz. Panie Redaktorze!

W gazecie „Ostatnie Wiadomości” z dn. 15 b. m. umieszczono notatkę bardzo mnie krzywdzącą.

Według notatki miałem być na usługach rosyjskiej żandarmerji i miałem donosić żandarmerji o działalności Narodowej Demokracji i Polskiej Partii Socjalistycznej na terenie Lublina. Zaprzeczam kategorycznie, ażebym kiedykolwiek był na usługach rosyjskiej żandarmerji. Ażeby donosić, trzeba było samemu należeć do jednej i drugiej, o ile to byłoby możliwe, a ja do żadnej z nich nie należałem.

W Lublinie nigdy nie mieszkałem. W Chełmie w r. 1911 nie byłem. W latach 1910 i 1911 zamieszkiwałem w Warszawie, gdzie prowadziłem roboty budowlane przy budowie domu (przy ul. Leszno 78).

W r. 1912, po sprzedaży majątku mojego z licytacji, spowodowanej długami wskutek strat na robotach i materiałach, kwestjonowanych niewłaściwie przez komitet duchowny prawosławny, zmuszony byłem, zapożyczając się, postawić dom, przy którym pracowałem cały rok.

Do dnia dzisiejszego majątek mój jest obciążony długami.

Żona moja pochodziła z unitów. Ślub wzięliśmy w r. 1881 w Majdanie Sieniawskim, wówczas zagranicą.

Aby uchronić dzieci od zrusyfikowania i prawosławia, czego natarczywie domagały się władze rosyjskie, wywoziłem je zagranicę (nielegalnie). Tam chrzciliśmy po katolicku i kształciliśmy.

W kraju władze rosyjskie nieprzyjawnie okiem patrzyły na te moje praktyki i nękały mnie częstymi rewizjami domowymi.

Po powrocie synów z zagranicy, przesładowania wzmożyły się.

W r. 1906 dwóch z nich aresztowano, pod zarzutem należenia do bojówki PPS i więziono ich w Lublinie.

Rewizje w domu nie ustawały, a synowie pozostawali pod nadzorem żandarmerji przed i po waleniu do armii czynnej, do chwili upadku cesaratu.

Najmłodszy mój syn, w wieku lat 15, wstąpił w r. 1915 do legionów i był internowany w Szczytnie.

Oto jak przedstawiają się przeżycia moje i mojej rodziny, co ówczesne społeczeństwo chełmskie może zaświadczyc.

Z poważaniem
Piotr Suchoń.

JUŻ UKAZAŁ SIĘ

NR. 31 NAJPOPULARNIEJSZEGO
W POLSCE TYGODNIKA
OBRAZKOWEGO

ŚWIAT PRZYGÓD

OTO JEGO TREŚĆ:

Marmelada dla Pytka!

Z PRZYGÓD WESOŁEJ PIĄTKI UCZNIOW

FLIP I FLAP

WYKRYWAJĄ ZĘBY...

HUMORYSTYCZNE PRZYGODY

NAJWIĘKSZYCH DWOCH WESOŁO-

KÓW ŚWIATA.

CHARLIE CHAPLIN

I DYRDZIO BRZDĄC ZNALEZLI

PODKOŁĘ I CO Z TEGO WY-

NIKŁO...

TAJEMNICA

ZATOPIONEJ WYSPI

POWIEŚĆ

O DWOCH BOHATERSKICH

CHŁOPCACH.

60 ilustracji kolorowych

8 dużych stron druku

WSZYSTCY CZYTAJĄ

ŚWIAT PRZYGÓD

CENA 10 GR.

Do nabycia we wszystkich

kioskach

lanych przez obydwie strony i w wyniku uznal, że tłumaczenie się oskarżonego, iż padł on ofiarą wyrafinowanej prowokacji ze strony nowoobranego zarządu Cechu Zrzeszonych

Pickarzy jest kłamliwe.

Sąd, uznając całkowicie winę d-ra Junga, który wymuszał łapówki od interesantów, skazał go na 3 lata więzienia i pozbawienie praw. Kara ta na mocy amnestji uległa złagodzeniu do połowy.

Dr. Jung zapowiedział apelację i do tego czasu przebywa na wolności za kaucją.

Czytalcie

sensacyjne

wspomnienia

J. BUŁANOWA

które drukuje

N o w y

Sportowiec

Pełna tabela 35 Loterii

IV klasa — 9-ty dzień ciągnięcia

I i II ciągnięcie

Po zł. 50.000 na nr.: 12978 50932

192673

Zł. 10.000 na nr.: 165282

Po zł. 5000, na nr.: 252 128028

Po zł. 2000 na nr.: 15213 22919 31642

44788 59987 98713 106382 117956 119312

120675 125385 127199 133612 138760

141885 142495 144594 153456 162480

166693 179497

Po zł. 1000 na nr.: 1929 11235 11527

11673 26139 26536 22626 23768 36105

37931 41646 48598 51925 71258 82739

83410 86157 91677 93862 100391 113205

116688 120961 124457 127524 141991

142452 143430 143055 145089 147239

149160 149797 155306 168599 168817

175250 187546 187769

po 200 złotych

61 73 158 87 234 964 1110 232 447 520 89 635

39 139 51 68 822 92 2083 122 23 24 72 497 459

750 60 61 981 3073 111 223 54 418 68 626 30

990 4102 18 41 77 328 458 91 99 561 88 626 30

839 96 952 5107 215 348 561 607 963 90 6057

85 184 353 621 41 813 81 7089 213 311 18 43

75 419 38 547 78 634 61 696 911 28 42 8000 125

33 55 315 409 539 70 640 911 40 9029 33 46

127 45 348 56 69 620 727 92 747

10241 302 98 403 935 58 11111 18 19 37 208

24 51 310 20 426 40 74 604 55 822 82 93 908

64 129 123 56 79 226 76 79 493 577 669 751

932 49 94 13030 66 67 232 41 369 79 905 14022

27 56 149 219 450 58 583 626 711 51 15179 230

80 84 328 467 734 831 16221 98 306 57 484 524

38 89 762 80 939 17108 219 20 435 520 23 69

725 870 901 18155 66 206 491 808 99 953 57 61

95 19208 20 334 609 714 23 986

20065 70 208 330 550 91 766 72 802 26 999

21076 162 337 410 551 67 601 91 960 70 22037

59 190 390 501 757 23204 8 321 39 56 417 50 825

44 932 25037 166 217 411 555 826 65 76 26104

53 235 450 652 717 812 27007 262 54 11 57 432

67 736 64 855 28116 31 71 208 339 482 92 540

684 710 14 95 904 49 29274 92 309 447 84 717

619 30 966 25 73

30010 98 151 2225 57 335 76 416 99 803 8 35

761 817 30 54 31111 26 233 93 407 642 50 6 782

Dowodem zdrowia u dzieci jest dobry apetyt. Pożywienie dziecka musi być bardziej treściwe i zawierać więcej odżywczych składników, niż pożywienie dorosłych, dziecko bowiem musi rosnąć i rozwijać się.

Najlepszym sposobem przyswajania przez organizm dziecięcy potrzebnych mu kaloryj i witamin jest regularne odżywanie go czekoladą

Mleczną Witaminową Plutos.

Dziecko tak odżywiane nabiera wagi i zdrowia, wyróżnia się piękną cerą, żywym spojrzeniem i radością życia.

Czekolada MLECZNA WITAMINOWA jest dostępna dla najuboższych dzieci — bo tabliczka kosztuje 20 groszy.

Szantażem wyludzał tysiące zł.

Dwaj aferzyści odpowiadają za swe sprawki

Na wokandzie Sądu Okręgowego w Warszawie znalazła się wczoraj sensacyjna sprawa urzędnika V Urzędu Skarbowego w Warszawie Kazimierza Burnosa oskarżonego o wymuszanie drogą szantażu tysiącznych krot.

Burnos z racji pełnionych obowiązków znał wewnętrzne stosunki, panujące w firmach, które znajdowały się na terenie Urzędu. Okoliczność tę postanowił wykorzystać dla przebiegłych celów.

Oto zgłosił się do prokuratora firmy „B. W. Holenderski”

Bernstok - Czarneckiego i podając się za „dziennikarza” zażądał 10.000 zł. pod groźbą podania do prasy peronych okoliczności, mogących zaszkodzić firmie.

Falszywy dziennikarz ale za to prawdziwy szantażysta zdołał uzyskać pewną kwotę. Wiedząc, że pierwsza afiera udała się, Burnos zgłosił się do właścicieli fabryki gils „Sokół” Kwaśniewskiego i Pacholczyka. Od nich zażądał już 12.000 zł., grożąc, że w razie niezapłacenia tej kwoty w prasie ukaza się wiadomości kompromitujące fabrykę.

Ale szantażysty nie udało się. Właściciele fabryki zgłosili zameldowanie w policji i aferyzyste zaarrestowano. Wraz z Burnosem w ręce policji wpadł jego kolega Edmund Koliataj, który również uchodził za „dziennikarza” i okazywał Burnosowi pomoc w jego szantażowej aferze.

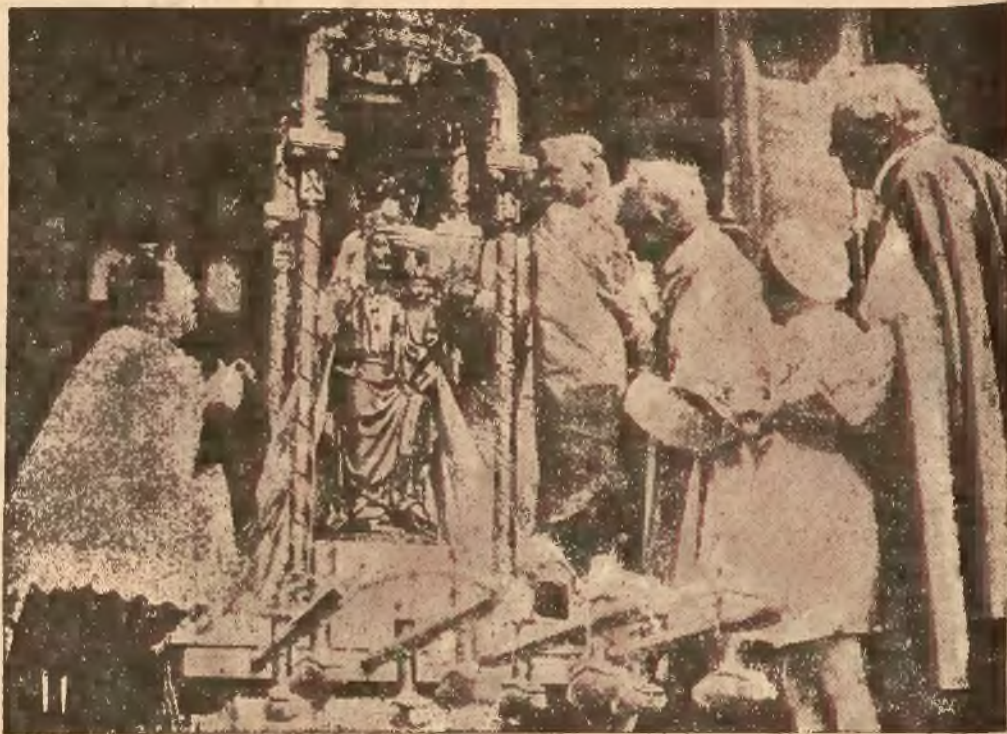
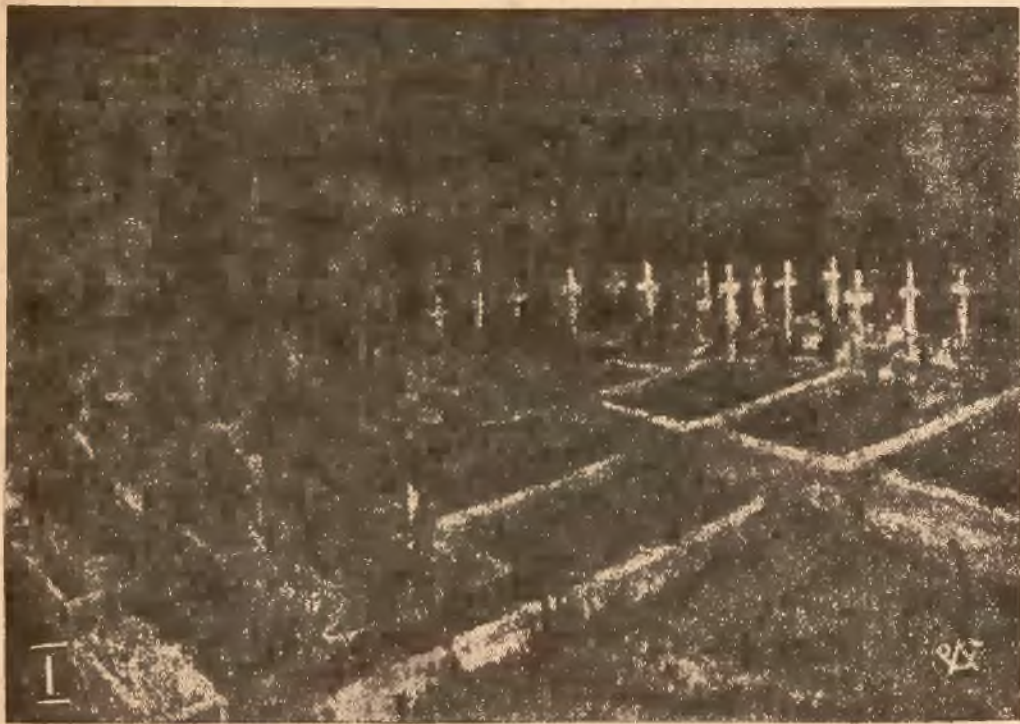
Burnos przyznał się do winy. Koliataj natomiast twierdził, że był użyty wbrew swej świadomości do akcji, z kłórej charakteru nie zdawał sobie sprawy.

Sąd zapowiedział ogłoszenie wyroku na piątek bież. tyg.

12027 448 13189 244 86 461 77 597 702	80724 62001 67940 68558 73002 80019 82970
62 876 84 14069 424 86 767 822 51 93 904	87186 89099 89806 90073 91103 91690 92340
34 15195 493 592 895 966 16070 166 409	93337 104458 113641 115316 137115 139615
759 17574 706 18023 859 999 19022 275 568	139727 140714 145420 148098 148715 154196
20022 190 353 530 735 867 972 21169 464	158510 163342 178705 179603 182500 183945
624 775 22067 421 705 23010 16 214 374 687	187353 188480
517 24170 942 25222 343 26047 99 314 484	
850 89 840 27005 131 80 1 54 604 88 8266	

456 738 29 267 356 413 511 805	389 326 823 922 1035 100 92 259 345 94
30173 91 270 434 655 98 769 908 25 31022	208 923 2094 108 361 463 529 808 950 3114
64 225 330 621 758 74 810 90 996 99 32039	12634 545 92 651 13570 98 14347 88 437
341 461 864 33444 96 218 64 53 422 655 224	249 670 908 38 4025 113 670 777 815 5032
321 451 263 398 545 635 34891 35205 713	274 537 663 720 864 68 946 6248 56 671 96
3142 550 878 84 38267 467 567 37136 216	120 824 1049 183 85 569 608 24 50 837 55
435	6174 287 506 36 803 5 76 99 828 31 9036

456 738 29 267 356 13 311 805	389 926 823 922 1035 100 52 25 25
30173 91 270 434 665 96 769 908 25 31022	208 523 2094 108 361 465 329 808 920 3114
60 225 330 621 753 74 810 90 956 91 32039	249 670 908 38 4023 113 670 777 815 3032
50 225 330 621 753 74 810 90 956 91 32039	563 720 864 64 966 6248 65 671 96

I) Cmentarz Legionów w Polskim Lasku, w Kostjuchnowce obok Polskiej Góry.

II) W Laeken w Belgji, odbyła się wielka uroczystość koronacji cudownej figury Najśw. Marji Panny i Dzieciątka Jezus. Uroczystości te odbyły się z udziałem króla Leopolda III-go. Koronacji Dzieciątka Jezus dokonała ks. Józefina Charlotta, zaś Matki Boskiej ks. Kardynał Belgji.

III) Bruno i Vittorio, synowie Mussoliniego wrócili z wyprawy abisyńskiej. Na zdjęciu widzimy ich na meczu Austria — Włochy.

IV) W dniu 16 maja obchodzono uroczystości dzień oswobodzenia Finlandji.

V) Na ulicach Edynburga doszło do krwawych starć z komunistami.

VI) Ulica w Tel Avivie po krwawych starciach.

VII) Czeremcha zakwitła!

Czytajcie

„ŻYCIE KOBIECE”

Cena numeru 20 gr.

Maj

21

Czwartek
Wniebowstąp.

Na froncie strajkowym w Krakowie

Sytuacja na froncie strajkowym w Krakowie jest w dalszym ciągu niewyjaśniona.

Przedewszystkiem należy zaznaczyć, że w fabryce czekolady „Suchard” strajk został wkrótce zlikwidowany.

Natomiast w fabryce „Kabel” w Płaszowie trwa nadal strajk okupacyjny, 500 robotników.

Przez dzień wczorajszy toczyły się w krakowskim Inspektoracie Pracy konferencje, zmierzające do zakończenia strajków w fabryce „Iskra i Karmański” oraz robotników w wapiennikach „Szczakowej”.

Bójka z poborowymi pod Krakowem

Wczoraj wieczorem w Mogilanach pod Krakowem miało miejsce krwawe zajście.

Oto z Krakowa do Rzeszutu maszerował oddział poborowych. W pewnej chwili gdy rekruci znaleźli się w Mogile, powstała bójka rekrutów z tamtejszymi robotnikami.

W czasie bójki zostali ranni 3 mieszkańcy Mogilan a to: 20-letni ślusarz Roman Kubka 24-letni robotnik Stefan Krawczyk oraz 42-letni szewc Józef Piekło.

Wezwane pogotowie przewiozło rannych do szpitala.

Stan Kubki jest groźny.

Na krakowskim bruku...

Miękina Adam, lat 42, skradł wczoraj w godzinach rannych z mieszkania Feliksa Fischela przy ul. św. Stanisława L. 12 maszynę do pisania, paczkę skórek i kurtkę, łącznej wartości 650 zł. — Patrolujący policjanci zatrzymali złodzieja bezpośrednio po dokonaniu kradzieży. Skradzione rzeczy zwrócono poszkodowanemu.

Nieujęci narazie sprawcy włamali się na balkon l. p. domu przy pl. Zgody 2, a stamtąd przez otwarte drzwi do mieszkania Samuela Redlicha i skradli futro perskie, kandelabr i zegarek, łącznej wartości 1.400 zł.

Samobójczy skok do Wisły

20-letnia Emilja Miłówna wychowawczyni zamieszkała przy ul. Siennej L. 2, w zamiarze samobójczym skoczyła wczoraj wieczorem z III. mostu w nurty Wisły.

Desperatkę po wyratowaniu przewieziono do szpitala.

Powodem samobójstwa Miłówny była zawiedziona miłość.

5

grozy dziennie!

wynosi prenumerata
najpopularniejszego
dziennika krakowskiego

Ostatnie Wiadomości

Krakowskie

KRONIKA KRAKOWA

Kto zostanie ławnikiem krakowskim

Jak wiadomo, w krakowskiej radzie miejskiej wakuje 12 stanowiska ławników.

W związku z tem, mówi się ogólnie, że posiedzenie rady

miejskiej zwołane zostanie z końcem maja, względnie z początkiem czerwca.

Jednocześnie lansowano kandydatury inż. Dudeka i mec. dr.

Kwiecińskiego na ławników.

Jak się dowiadujemy, radny dr. Kwieciński nie będzie kandydował na stanowisko ławnika.

Robotnik przysypany piaskiem w cegielni krak.

Na cegielni „Płaszowianka” w Krakowie przy ulicy Krzywda, wydarzył się nieszczęśliwy wypadek, który tylko dzięki wyjątkowym okolicznościom nie pociągnął za sobą tragiczniejszych następstw.

Oto około godziny 13-tej w

czasie wydobywania gliny, jeden z naładowanych gliną wózków wyskoczył z szyn i przywalił zajętego tam robotnika 34-letniego Józefa Bogutę, który został przysypany gliną, tak, że głowa była tylko widoczna.

Robotnicy wydobyli Bogutę z

pod wózka, poczem wezwali Pogotowie ratunkowe, które przewiozło go do szpitala Ubezpieczalni im. G. Narutowicza.

Stwierdzono, że Boguła doznał złamania kości udowej prawej nogi.

POLSKA FABRYKA OŁÓWKÓW

L. i C. HARDTMUTH-LECHISTAN S. A.

poleca

OŁÓWKI

dla użytku szkolnego,
biurowego i technicznego

Nadużycia kasjerów kolejowych

Na wokandzie sądu apelacyjnego w Krakowie znalazła się wczoraj głośna swego czasu sprawa nadużyć na szkodę wydawnictwa I. K. C. w wysokości 199.000 złotych.

Na ławie oskarżonych zasiadli kasjerzy kolejni Karol Bauer, Jan Keiner, Aleksander Lewandowski, Feldmann i woźny IKC Nosek, oskarżeni o fałszowanie kwitów i pobieranie od I. K. C. wyższych od taryfy kwot za przewóz.

Sąd pierwszej instancji skazał wszystkich na kary od 2 do 4 lat więzienia. Od tego wyroku

wnieśli apelację, zarówno prokurator, jak i obrońcy.

Wczoraj sąd apelacyjny po wysłuchaniu prokuratora oraz obrońców adw. dr. Warenhaupta, dr. Aschenbrennera, dr. Woźniakowskiego i dr. Milana-

Markowicza — ogłosił wyrok mocą którego skazał osk. Kellera i Feldmana po półtora roku więzienia, Lewandowskiego na 15 miesięcy więzienia, zaś Bauera i woźnego Noska po 3 lata więzienia.

ZŁOTO

używane kupuje

Wytwórnia złota dentystycznego

S. VOGLERA, Kraków, Poselska 9.

Wzrok uchronisz od zepsucia!

n'e szyjąc w rękach — lecz na maszynie

A dlaczego nie posiadasz jeszcze maszyny do szycia? Zapewnie nie masz odwagi wstąpić do nas sądząc, że ceny jakoteż i raty są wysokie! Mylisz się, albowiem cena maszyny wynosi gotówką dziś tylko 160.— zł, zaś raty już od zł. 20.— miesięcznie lub 5.— zł. tygodniowo. — Jeśli nie umiesz na maszynie szyć, nauczysz się u nas tego, a ponadto również cerowania, mereżkowania, endlowania, gufrowania, haftu białego, kolorowego, a nawet kroju lub modniarstwa i to **bezpłatnie!**

Dobry rower możesz tylko u nas nabyć — albowiem kupujemy bezpośrednio w fabryce, a nie u pośredników, co zarazem wpływa na jakość i niską cenę roweru! Za opłatą niskiej raty posiadasz rower, zaoszczędzasz przytem wczesne wstawanie do pracy i późny powrót z pracy do domu, zmęczenie powodowane zbyt daleką drogą — te wszystkie korzyści zyskasz zakupując u nas rower. **Rower możesz nabyć u nas już za 115.— zł.**

Radjo, patefon, wózek dziecięcy, dostaniesz u nas na dogodnie spłaty.

Wszelkie części do meszyn, patefonów, rowerów i wózków

Tylko w fabrycznym składzie

KRISCHER

KRAKÓW, UL. ZWIERZYŃSKA 6

TELEFON Nr. 138-77.

Prenumerujcie

„Ostatnie Wiadomości Krakowskie”

ROZSADY

warzyw i kwiatów
kwiaty balkonowe

poleca:

EMIL FREEGE

ZAKŁADY OGRODNICZE

Kraków, ul. Lubicz 36/38

Z Teatru im. J. Słowackiego

Czwartek popoł.: „Rozkoszna dziewczyna”, wiecz. „Głowa w pętli”.

KINA

Adria „Miłosne niespodzianki” i Flip i Flap.

Apello „Dzisiejsze czasy” z Charlie Chaplinem.

Atlantio: „Szanghaj” i „Niebezpieczna piękność”.

Bagatela „Marzące usta” oraz rewja „Mój nas pogodzi”.

Capitol (Podgórze): „Melodje cygańskie” oraz „Zły król”.

Dom Zelnierza; Reżesimane oczy

Muzeum „Żywy zastaw”.

Premleś „Wiktor i Wiktorja”

Stella: „Jaśnie pan azer”.

Swit „Jedna z tysięcy”.

Sztuka: „Annapolis”.

Utelech „Niewidzialny premieś”.

Wanda: „Miłosne niespodzianki”.

Zorza: „Tu rządzi humor”.

Radjo krakowskie

Kraków G. 9.45 Program na dzień bieżący, 9.55 Płyty, 10.50 Koncert z płyt, 12.04 Pogadanka, 15.10 Pieśni majowe z wieży Mariackiej, 15.25 Muzyka z płyt, 19.04 Skecz, 19.29 Płyty. 19.30 Program na dzień następny. 19.40 Koncert reklamowy, 19.55 Wiadom. sportowe, 23.30 Koncert życzeń z płyt.

Nocny dyżur aptek

Apteka pod Białym Orłem Rynek A —B 45, Łobzowska 6, pod św. Kingą Grzegorzewska 9, pod Złotym Lwem Długa 4, pod Murzynem Krakowska 19.

Podgórze: Apteka pod Opatrznością Brodzińskiego 1.

Żona kolejarza krak. po kłótni z mężem wypła truć na szczury

W niezwykle sposób usiłowała pozbawić się życia 40-letnia żona kolejarza Józefa Katarzyńska, zamieszkała przy ul. 29 Listopada 7.

Katarzyńska znalazła się w pewnym momencie na końcu ul. Rakowickiej obok fortów wojсковych.

Wkrótce doszło pomiędzy Katarzyńską a jej mężem do kłótni, po której zdesperowana kobieta zażyła większą ilość truciźny na szczury.

Zawezwane natychmiast pogotowie ratunkowe udzieliło niedoszłej samobójczyni pierwszej pomocy, poczem odwiózł ją do szpitala.

Atrakcja Krakowa

Ogród wśród pól i kwiatów.
Restanracja i kawiarnia

IMMERGLÜCK

Kraków, Prądnik Czerwony

Telefon 135-10

Przystanek autobusowy.

CODZIENNE DANCING

Kuchnia i napoje pierwszorzędne.
Codziennie świeżo smażone i pieczone
kuchnia na maśle.

Co słyszeć w Krakowie?

Ze sportu

Mecze reprezentacji Krakowa

W dniu dzisiejszym reprezentacja Krakowa rozegra następujące mecze: w Łodzi z tamtejszą reprezentacją w składzie: Włodek (Garb.), Doniec, Pająk, Bialik, Grünberg, Ziśka (Crac.), Sarna (Wisła), Pazurek II., Wozniak (Garb.), Szeliga (Crac.), Polus (Garb.), Rezerwa: Gerula, Lubowiecki (Wisła).

Ze Śląskiem gra w następującym składzie: Madejski, Sitko, Szumilas (Wisła), Góra (Crac.), Wilczkiewicz, Lesiak, Rieszner, (Garb.), Kopeć, Artur, (Wisła), Pazurek I., (Garb.), Łyko, (Wisła). Rezerwa: Pawłowski (Crac.), Szweczyk (Wisła).

Do Sosnowca jedzie reprezentacja złożona z graczy drużyn A-klasowych, a mianowicie: Mytnik (Korona), Wójcik (ZFG.), Szczepanik (Wisła), Grabiarz (Podgórze), Reder, Künstler (Makkabi), Lamot, Szary (Korona), Walicki (Olsza), Piątek (Wawel), Skóra (Garb.) Rezerwa: (Pemper (Makk.) Chudzik (Cr.).

W Krakowie gościć będzie reprezentacja Bielska przeciw której będzie grał: Koźmin (Wisła), Lasota (Cr.) Stankusz (Garb.), Jezierski (Wisła), Kret (Podg.), Soldan (Garb.), Chabowski (Wisła), Stępień (Cr.), Pamula I. (Zwierzyniecki), Korbias (Cr.). Rez. Koczara (Podg.) Zatorski (Wisła). Jako kierownicy jada: do Łodzi wiceprezes KOZPN, p. Statter, na Śląsk kapitan związkowy p. Delekt, do Sosnowca p. Rutka.

Wyrok Sądu Najwyższego w sprawie b. zawiadowców spółki „Caro“

Onegdaj odbyła się przed sądem Najwyższym rozprawa kasacyjna w sprawie b. zawiadowców spółki „Caro“ w Krakowie, Landau i Porębskiego.

Po przeprowadzeniu rozprawy Sąd Najwyższy oddalił skargę kasacyjną, zatwierdzając wyrok II-giej instancji.

Jak wiadomo Landau zasądzony został na 5 miesięcy aresztu, a dr Porębski na 4 miesiące aresztu.

Nadużycia w firmie Haberbusch i Schiele w Krakowie

P. Karol Szczepański, reprez. F-mv Haberbusch i Schiele przy ul. Zabłocie w Krakowie zawiadomił policję krakowską, że inkasent firmy Władysław Brzeziński, pobierając należności za dostarczone piwo i lemonjady sprzeniewierzył w przeciągu ostatnich sześciu miesięcy sumę około 2.870 zł.

Inkasent został przytrzymany, a sprawę przekazano sędziemu śledczemu. Brzeziński tłumaczył się, że pieniądze sprzeniewierzone wydał na „koszta reprezentacji“.

Krwawy napad w Podgórzu

Koło godziny 9 wieczorem interwenjowało pogotowie ratunkowe na rogatce wielickiej, dokąd wezwano je do ciężko poranionego brzytwą w dolną część pleców i w głowę Jana Rzepki. Kto zadał mu rany — niewiadomo. W stanie ciężkim po prowizorycznym opatunku przewieziono Rzepkę do szpitala.

Przebieg zajścia w Dębnikach

Otrzymujemy następujący komunikat prasowy, podpisany przez kierownika Wydziału Śledczego PP. nadkomisarza St. Polaka:

„Zajście między studentem Tadeuszem Chwastkiem a Henrykiem Greslerem, które opisane zostało w notatkach prasowych, w świetle dochodzeń policyjnych miało następujący przebieg:

Tadeusz Chwastek, student prawa, zam. w Woli Duchackiej

przy ul. Kolejowej Nr. 8, przechodząc dnia 19 b. m. około godz. 12-tej ul. Barską zauważył 13-letniego Henryka Greslera bijącego ręką i kopiać nogą swą 5-cioletnią siostrę.

Chwastek stanął w obronie dziecka i zelżył chłopca, który wobec tego ukrył się w sklepie rodziców przy ul. Barskiej 82. Chwastek udał się za nim do sklepu i uderzył Greslera książką poczem opuścił sklep. Wówczas Gresler przez otwarte

drzwi sklepu rzucił odważnikiem w klerunku Chwastka. — Wtedy Chwastek zawrócił do sklepu, chwycił Greslera za głowę i uderzył nią kilkakrotnie o ladę sklepową okutą blachą.

Chłopiec zraniony w głowę do krwi zdołał wkońcu wyrwać się, chwycił nóż kuchenny i broniąc się zranił Chwastka w rękę. Chwastek po opatrzeniu go w klinice chirurgicznej udał się do domu.

Oszukał Skarb Państwa na 8 tysięcy złotych

W sądzie okręgowym karnym w Krakowie sędzia dr. Wasilewski rozpatrywał sprawę Józefa Rysia, oskarżonego o wprowadzenie w błąd Dowództwa Okręgowego Korpusu Nr. V., Szefostwa Intendentury w Krakowie, Najwyższego Trybunału

Administracyjnego w Warszawie i Izby Skarbowej we Lwowie.

Oskarżony Ryś, po powrocie z armii austriackiej, w której służył jako marynarz, zgłosił się jako ochotnik, twierdząc, że był zawodowym plutonowym. Wobec tego uzyskał prawo pobie-

rania emerytury, co wykorzystał od 1 lutego 1929 do 31 sierpnia 1934, narażając Skarb Państwa na szkodę około 8 tysięcy złotych.

Rozprawę odroczono. Oskarżał prok. Dulęba. Bronił adw. dr. Krug.

Skandal drożdżowy

Niesłychane stosunki panują w handlu drożdżami. Cały ten handel oprowadzony jest przez klikę synekurzystów, którzy tak dalece lekceważą odbiorców, że w niektórych miejscowościach czasem wogóle nie można dostać drożdży u przedstawicieli kartelu.

Równocześnie kartel udaremnia wszelkie próby piekarzy do nawiązania bezpośredniego kontaktu ze swym biurem sprzedaży, chociaż tą drogą możnaby

obniżyć koszty najzupełniej zbędnego i nieudolnego pośrednictwa.

Sprawą tą zajęły się władze, gdyż, jak się okazuje, fatalna organizacja handlowa osławionego kartelu drożdżowego, wpływa na zmniejszenie zbytu drożdży, a co za tem idzie — na zmniejszenie wpływów skarbu państwa z podatku od drożdży. Zagadnieniem tem zainteresowało się też podobno biuro kartelowe Min. Przemysłu i Han-

dlu, postępowanie kartelu stoi bowiem w sprzeczności z ustawą kartelową.

Jeżeli tylko organizacje piekarzy z dostateczną energią będą umiały bronić swych praw, sprawa będzie załatwiona w myśl ich słuszných żądań. czego domagać się powinni wszyscy zrzeszeni piekarze wiadomo bowiem, że zbędne pośrednictwo synekurzystów podraża koszt kilogramu drożdży o 20 groszy.

Zniżka do kin: „Adria“, „Atlantic“, „Capitol“, „Swit“ lub „Bagatela“

dla Czytelników „Ostatnich Wiadomości Krakowskich”
Ważna tylko w dniu 20 maja 1936 r.

44

TRAGEDIA BARBARY UBRYK

Wstrząsające opowiadania na tle prawdziwych wydarzeń w Krakowie

TAJEMNICZE WIDMO STEPOWE

Wśród niezmiernego stepu okrytego płaszczem śnieżnym, wznosi się chata, z nieociosanych surowych beli, niezamieszkała przez nikogo.

Chata ta, służy za odpocznik, dążącym przez stepy do miast, leżących na przeciwnych krańcach. Na prawo od smutnej chaty znajduje się ciemny las sosnowy.

Nagle drogą od strony miasta pędzi w stronę chaty, w szalonym galopie jeździec, na siwym koniu.

Jeździec, nie spuszczać z oczu chatki, podąża ku niej spiesząc. Z nozdrzy rumaka bucha para, a ciemne, mokre plamy na sierści jego, świadczą, że przebył znaczną przestrzeń.

— Ostrowich! — zawołał jeździec, zatrzymując się przed chatą.

— Hej, poruczniku Ostrowich! —

Nie ma odpowiedzi.

Jeździec zeskakuje żywo z konia i wciąga go za cugle przez szeroki otwór, do wnętrza chaty.

W tej chwili zdawało się samotnemu jeźdźcowi, że słyszy zbliżające się kroki.

— To pewno Ostrowich — mrucał do siebie.

Koń jednak podniósł łeb i rozdał nozdrza, podniósł się i wielkie, wilgotne oczy wlepił w stronę, w której przemknął jakiś szary cień.

Jeździec, zanważywszy przeżalenie konia, widział w otworze chaty, znikający cień.

— Co to było? — mruknął stojąc bez ruchu, obok przerażonego konia — to wyglądało, jak postać zlepią z chmur i śniegu.

— Seniu, nie bądź tchórzem, jesteś człowiekiem starym, który widział już niejedno — mruknął jeździec do siebie.

Seniu będąc od wielu lat gubernatorem, mało zważał na zawirowania.

Przebywał zawsze tę drogę przez stepy, w towarzystwie adjutanta swego Ostrowicha, którego wysłał za sprawunkami i oczekiwał teraz na niego.

Ostrowich wyjechał wczoraj, by załatwić polecenie gubernatora.

Stary gubernator zadumał się.

— Katarzyna pewnie nie śpi jeszcze i czeka z herbstą na niego. Wiem, że ona kocha tylko polaka, który przed dziesięciu laty przybył na wygnanie, za zdradę stanu.

Córka generała i gubernatora nie może zawiązywać stosunku miłosnego z więźniem, wygnań-

cem. Na szczęście zdaje mi się, że Mieszko unika jej jakoś i domyślał się nawet, że ten siłacz pan von Rose, bardziej się ma ku niej.

— Ale cicho — przerwał sobie gubernator, — słyszę jakiś krzyk ludzki.

— Holla! — zawołał głośno gubernator — czy to wy poruczniku Ostrowich?

Nie było odpowiedzi.

Szalona zawierucha stłumiła głos wołającego.

Dopiero po chwili ukazał się na spienionym koniu, samotny jeździec.

Koń rzucał się jak szalony, dopiero na widok chaty uspokoił się nieco.

— Czy to wy poruczniku? Pędzicie jakby was gonili.

— Dobry wieczór generale — w istocie goniło mnie widmo stepu.

— Wyglądacie poruczniku jakby was febra trzęsła. Opowiedzcie mi poruczniku o waszej przygodzie.

— Słyszałem już dawno — zaczął opowiadać porucznik — że na tym właśnie stepie, podczas zawieruch nocnych, ukazują się jakaś olbrzymia, tajemnicza postać. Z początku śmiałem się z tego. Ludzie upewniali mnie, że niejeden strzelał do tej postaci i że kule się go nie ima-

ją. Życzyłem sobie spotkać się z widmem.

Dziś na jakie tysiąc kroków od tej chatki, w pewnej chwili koń mój stanął jak wryty. Przypomniałem sobie bajkę o widmie i zacząłem zastanawiać się nad dziwnym zachowaniem konia.

— Z wami generale nie byłoby inaczej. — Naraz ujrzałem o jakie dwadzieścia kroków od siebie olbrzymią postać. Nie straciłem odwagi. Uderzyłem konia ostrogą, tak, że koń z bólu stanął dęba, lecz zwierzę nie ruszyło się naprzód.

Wyciągnąłem pistolet, celując do widma, ale pistolet nie wystrzelił. Widmo podniosło swe ramię olbrzymie i groziło mi. Czy wierzyć mi generale, lub nie, jednak to istotnie było widmo.

— Pistolet wasz, poruczniku, pewnością jest popsuty — rzekł generał, biorąc do ręki broń. Podniósł ją w górę i spuścił cyngiel.

Rozległ się huk wystrzału.

— To bardzo dziwne, poruczniku — zauważył teraz gubernator. — A teraz spieszymy, by o świcie stanąć w domu.

— W mieście wszystko już załatwione — rzekł porucznik, wskakując na konia.

— Kilka listów i wiadomość, a porucznik Bertond istotnie

znikł, od czasu, gdy pocztyljon...

— A jak się przedstawia sprawa ze znajdą? — przerwał gubernator.

— Spisałem już protokół. Zdarzenie całe jest dziwne; mieszkańcy całą winę przypisują widmowi stepu.

Obaj jeźdźcy opuścili chatkę przydrożną.

— Nagle o jakieś pięćdziesiąt kroków przed nimi wynurzyła się z mgieł i śniegu postać jakaś, nienaturalnej wielkości.

— Czy widzicie widmo? — zapytał porucznik.

— Ciekawe! mruknął gubernator, wstrzymując konia.

Widok olbrzymiej postaci był zastraszający. Postać ta była okryta czarnymi skórą, nie można było rozróżnić, gdzie zaczyna się głowa.

Gubernator puścił się w pościg za widmem i po chwili strzelił do widma; lecz widmo było widocznie nietykalne, gdyż schyliło się i podniosło kulę, która splaszczyla się.

W pewnej chwili gubernator wraz z koniem zapadli się w śniegu tak głęboko, że koń ugrzązał w nim po szyję, grzebiąc i gubernatora.

Dalszy ciąg nastąpi

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: Kraków, ul. Gródka 2. — Telefon 173-02. — Redaktor przyjmuje od godz. 16—17-tej

CENY OGŁOSZEŃ: w Kronice krakowskiej 1 wiersz mm. 1 zł. — Drobne 30 groszy za wyraz. — Poszukiwania pracy 10 groszy za wyraz.

Odo. redaktor i wydawca Alfred Kwistkowski

Drukarnia Monepol, Kraków, ul. Na Grodce 2